

HAVREVIMPEN

DOF-FYN

15. ÅRGANG NR. 3, NOV 2008

Bomlærkens udbredelse på Fyn
Steppeørn/Lille Skrigeørn Sløruglestatus
Svalbard Kina – Happy Island
Middelhavsskråpe Rosenstær
Aftenobs ved Gulstav Vadefuglekursus

HAVREVIMPEN

Udgives af Dansk Ornitologisk Forenings lokalafdeling for Fyns Amt

Tryk: Micro-Forma Oplag: 650

Redaktion:

Søren Gjaldbæk - Jacob Sterup Andersen - Tim H. Hansen - Michael Mosebo Jensen

Redaktør:

Søren Gjaldbæk, Carsten Hauchs Vænge 4, 5230 Odense M, tlf. 66 13 78 56

e-mail: soeren.gjaldbaek@privat.dk

Udsendelse af Havrevimpen (abonnement, adresseændringer):

Michael Mosebo Jensen, Røjle Bygade 102, Røjle, 5500 Middelfart, tlf 26 82 07 29

e-mail: mmj@doffyn.dk

Hjemmeside: www.doffyn.dk

Indsendelse af observationer:

Via Hjemmesiden, kun for folk, som er tilmeldt som brugere.

e-mail: : obs@doffyn.dk

pr. telefon til én fra Administrationsgruppen, DOF-Fyn Web:

Erhardt Ecklon	62 21 99 16
Jacob Sterup Andersen	62 29 26 29 / 25 56 74 17
Michael Mosebo Jensen	26 82 07 29
Hans Rytter	62 27 20 26 / 23 34 86 36

Webmaster:

Søren Gjaldbæk, Carsten Hauchs Vænge 4, 5230 Odense M, tlf. 66 13 78 56

Kontaktadresse til bestyrelsen, formand:

Henrik Kalckar Hansen, Birkebakken 5, Sankt Klemens 5260, Odense S tlf. 30 70 90 38

e-mail: kalckar@webspeed.dk

Indhold:

Formandens hjørne	3	En god aftenobs ved Gulstav	32
Hitørn på Sydlangeland	6	Fra felten	34
Side 9-ornitologen	10	Bomlærkens udbredelse på Fyn	43
Kina – Happy Island	13	Vadefuglekursus	44
Balearskråpe – en ny for Fyn	21	Stige Ø	46
Rosenstær på Fyn	23	Turleder/foredragsholder-bank	48
Nyt fra Sløruglegruppen	26	Tur til Fanø	49
Svalbard	29	Naturens Dag i Middelfart	50
		Møder, ture og små pip	52

Tegninger: Ole Runge

Forsidetegning: Ole Runge.

Fotos: Michael Mosebo Jensen, Tom Villestofte, Erhardt Ecklon, Biofoto/Erik Thomsen, Kurt Hansen, Henrik Kisby, Erik Danielsen, Martin Søgård Nielsen og Henrik Knudsen.

Copyright: DOF-Fyn. Udgivelsen må kun citeres med tydelig kildeangivelse

Fra redaktionen

Så er vi klar med årets tredje udgave af Havrevimpen, desværre lidt forsinket – på den anden side er årstiden til læsning, nu hvor dagen er blevet kortere. Vi skal som sædvanligt takke for bidrag til bladet af såvel pekuniær som litterær art. Skulle der være folk, der har lyst til at skrive til bladet er de meget velkomne. Artikler sendes til redaktøren i uredigeret form, vi tager os af enhver form for opsætning. Vi har måttet tage afsked med skribenten

af rubrikken ”Fra Felten”. Redaktøren har udfyldt rollen i dette nummer, men er svært interesseret i aflastning. Vi hører derfor meget gerne – endda rigtigt gerne – fra folk, der kunne have interesse i at overtage denne post. Det er en god lejlighed til at komme grundigere ind i, hvad der foregår i fugleverdenen på Fyn! Kontakt redaktøren, hvis du skulle være interesseret.

Formandens hjørne

Af Henrik Kalckar Hansen

Med familien til Feltræf

I skrivende stund er jeg til feltræf i Blåvand, og det er rigtigt spændende. Her er luskede pilekrat med mange Hvidbrynede Løvsangere og Lille Fluesnapper gemmer sig i hybenbuskene, sågar en Fuglekongesanger er blevet ringmærket og fremvist. Havobsen fra bunkeren mellem klitterne har givet Almindelig, Stor- og Mellemkjøve, skråper, Suler og lommer. Vandre- og Dværgfalk er ”sikre” på Skallingens storslåede vidder.

Men lige nu sidder jeg i Blåvand Tropeland, og her er ikke helt så

mange eksotiske fugle, som navnet ellers kunne antyde.

Telefonen har meldt, at ude i den virkelige verden har man fundet en mulig Stribet Græshoppesanger på Grønningen, kun 2. levende fund i DK. Jeg bliver ganske klam i den dejlige tropiske luft. Men udenfor i det danske efterår trykker fuglen simpelthen for hårdt. Så den er endnu ikke genfundet og sikkert bestemt!

Jeg ser mig rundt efter Tropelandets nødudgange. Men konsekvenserne af en flugt er alligevel for uoverskuelige. Så jeg skal formentligt

blive siddende i 2 herlige timer. Imens min datter svømmer, rutscher og begejstret vinker til mig indimellem.

Det forekommer naturligt at bruge tiden på nøje at overveje, OM det nu også var en god ide at være til Felttræf sammen med familien!

Telefonen får mig ud af tankerne igen.... Den Stribede Græshoppesanger har fået fred i et par timer. Men nu er flokken af ornitologer samlet og nettet er klar. Måske er det felttræffets sjældneste fugl, de andre i dette sekund fanger og ringmærker.

Min datter kommer dryppende hen til mig. Nu skal jeg se hende tage en tur på den største rutschebane, bagefter vil hun gerne hjem, siger hun.

Få minutter senere og med min datter halvt i tøjet, kører jeg med tilkæmpet ro mod Grønningen, mængden af biler på den lille markvej fortæller at jeg er på rette spor. Jeg parkerer bagerst i den lange række, og haster mod den store gruppe af forsamlede ornitologer. Den lille fugl i orkanens øje bliver uanfægtet vist frem og fotograferet. Folk er oprømte og glade. De ellers ret tavse mænd og

Her er den så – den sribede. Foto: Michael Mosebo Jensen.

ret få kvinder ønsker hinanden tillykke, og spontane klapsalver bryder ud, da fuglen få øjeblikke senere slippes og hopper ned i en busk.

Og selvfølgelig kan man være til Felttræf med familien, hvilket denne Dofcall også vidner om:

”tor 18.52 slørugle udflyvning Billum kirkes tårn. Team klapvogn”. Det muntre teamnavn dækker over eks-fynboerne John Frisenvænge, Anne Solholm og deres lille pige!

De hårde facts

Sjældneste Fugl: 1. præmie Torbjørn Eriksen (x-fynbo) for den Stribede Græshoppesanger,

2. præmie til Ragnar Smidt (11 år og fra Vestsjælland) for fund af en af DK's seneste Lundsangere. Den unge og dygtige ornitolog fandt også en af træffets Lille Fluesnapper.

Holdkonkurrencen blev vundet af "Freddysvin" med 100 point (Freddy Hansen, Faaborg, Anders Søgaard, KBH, Torbjørn Eriksen, Sorø, Ole Zoltan Göller, Esbjerg og Michael Mosebo Jensen DOFFyn).

Nr. 2 blev "8-ball" med 82 point. Der deltog 18 hold i konkurrencen

Tip13: Der var 2 med 9 rigtige. Connie Grubbe, København, vandt lodtrækningen under festmiddagen. (Man skulle besvare 13 spm. med 3 svarmuligheder/red.).

Gættefuglekonkurrencen. Tim Hesselballe vandt med 40 rigtige ud af 50, Fynbo!

Stribet Græshoppesanger. Foto: Michael Mosebo Jensen.

Træffets fedeste fugle: Der blev fundet rekordmange (40) sibiriske fugle: 35 Hvidbrynede Løvsangere, 3 Fuglekongesangere, 1 Storpiber og Stribet Græshoppesanger. Desuden sås Nøddekriger, Stor Korsnæb, Turteldue, Silkehejre, 8 stationære Sølvhejrer ved Rømødæmningen (DK rekord), enkelte Sabinemåger, Gråmåge, Mellemkjove, 2 Thorshaner, 1 sen Almindelig Skråpe, enkelte Sodfarvede Skråper, stationær Dværgværting, 4 sene Græshoppesangere, mange Rødtoppede Fuglekonger, enkelte Lille Fluesnapper - og drukket 22 kasser øl.

Festmiddagen kræver særlig omtale, den lavede Eske Mortensen DOF-

Fyn, som fredagen igennem kæmpede mod vind og en brændende garage. Heldigvis nåede han iført kokkeforklæde, akkurat ud og se Stribet Græshoppesanger, og så tilbage til tapas og 32 kg helstegt svin. Der blev serveret

for 38 spisende deltagere på Blåvand Fuglestation.

Så skulle man være lidt selvfed kunne man jo konkludere: det gør ikke så meget at de sjældneste fugle ikke ses på Fyn, så længe det alligevel er Fynboer der finder dem!

Hitørn på Sydlangeland

– den rette medicin

Af Esben Eriksen

Ørnen, som Esben beskriver nedenfor har vakt en del diskussion. Fuglen blev først set trække ud ved Falsterbo, senere trække ind ved Stevns før Esben så den ved Vesteregen på Sydlangeland den 24. september. Esben har sendt den til SU som Lille Skrigeørn, en overgang var den – som det fremgår af artiklen bestemt til Kejserørn. Rovfuglekongen over alle – Dick Forsmann – har imidlertid efter at have studeret fotografierne af ørnen erklæret, at der er tale om en 2k Steppeørn. Dette skyldes blandt andet en bånding på svingfjerene. Skulle SU ende med at godkende ørnen som en Steppeørn vil det være en ny art for DOF-Fyns område. Fundet af en ny ørn for området vil efter Esbens mening overskygge de små drillerier, han kan blive udsat for på grund af en eventuel fejlbestemmelse. Det er en kendt sag, at bestemmelse af immature ørne kan give selv meget rutinerede folk problemer. Så sent som i foråret blev en ørn fotograferet ved Styding i Sønderjylland bestemt til Dværgørn, Lille Skrigeørn (også Stor), Kejserørn og Steppeørn, blandt andet gik et medlem af SU galt i byen. Vi afventer spændt hvilket artsnavn ørnen ender med at få.

Te, vitaminpiller, frugt og masser af søvn har været bare nogle af de midler, jeg har taget i brug under de seneste fire dages sygdom, der har holdt mig underdrejet fra såvel arbejde som det pulserende efterårsfugletræk. Fra mit sygeleje, ved Vesteregn syd for Tryggelev Nor, kunne jeg fornemme, at der var lidt gang i

trækket i dag. Den kraftige nordøstenvind pressede fuglene helt ud på vestkysten, og den ene flok småfugle efter den anden trak syd langs kysten. Haven var også fuld af fugle med fine arter som Rødstjert, Grå Fluesnapper og to Rødtoppede Fuglekonger. Det så unægtelig spændende ud.

Musvåger på afveje

Klokken 14 opdagede jeg en flok på ca. 100 Musvåger, der var på vej ind mod land fra sydvest. Den største flok jeg har set dette efterår, hvilket fik mig på benene og udenfor. De måtte være trukket ud længere oppe, måske fra Ristinge. Men grundet deres forkærlighed for at have lidt modvind fandt de det ikke attraktivt at flyve til Tyskland trods det, at de nærmest kunne få en fribillet i den kraftige vind. De trak nu ind i lav højde og fortsatte mod nordøst. Mellem vågerne kom en adult Havørn baskende. Den fulgte vågerne op ad øen.

Kejserens nye klæ'r

Netop som jeg troede, at dét var dét, opdagede jeg endnu en ørn, der kredse lige umiddelbart nord for huset, altså lige syd for Tryggelev Nor. Et øjeblik troede jeg, at jeg i febertågerne så syner. HAVDE DEN ØRN IKKE TYDLIGE LYSE KILER I HÅNDEN! Mit hjerte bankede pludselig temmelig hurtigt, da det ikke skal være nogen hemmelighed, at Kejserørn længe har stået på min ønskeliste. Og der står den stadig. For ørnens størrelse indikerede, at her ikke var tale om en stor ørn.

Ørnen så noget spøjs ud, med disse lyse kiler i hånden, som jeg et øjeblik troede var store hakker i hånden.

Bug og underdækfjer var gyldenbrun (lysere end typisk for Lille

Skrigeørn – mere lig Kejserørn), i kontrast til mørke svingfjer.

Jeg kunne se noget lyst ved knoen, men jeg kunne ikke se dobbelt kommaplet, som er typisk for Lille skrigeørn. Det skal nævnes at jeg kun så fuglen i håndkikkert 8,5x42.

Jeg syntes, at jeg i visse situationer så et bånd på undervingen dannet af lyse spidser på de store dækfjer, men i næste nu kunne jeg ikke se det. Det kunne have hjulpet til at fastslå alderen på en Lille Skrigeørn – som jeg hældede til.

Der var noget mørkt på den forreste del af brystet/hovedet, der var i kontrast til resten af bugen. Det var også med til, at jeg i et kort øjeblik drømte om brystbånd på en ung Kejserørn. Jeg kunne ikke med sikkerhed sige, hvor det begyndte, og hvor det sluttede.

Størrelsen indikerede, at der var tale om Lille Skrigeørn, ikke mindst da den kredse sammen med en Musvåge var der ingen tvivl. Vinge-fanget var glente-Fiskørnestort. Men trods tydelige brede vinger og tydelige fingre, virkede ørnen slankvinget og så langhalet ud, når den var i glid, men jeg tror, at de lyse kiler og måske den kraftige vind var med til at snyde helhedsindtrykket. I kredsflugt lignede den fint en Lille Skrigeørn og oversiden var typisk: Mørke armsvingfjer i kontrast til lysere dækfjer, hvidt ”vindue” i hånden samt hvid hestesko ved haleroden.

Formodet 2k Steppeørn, Falsterbo. De lyse kiler fik nogle til at gætte på Kejserørn. Foto: Henrik Lisby.

Da jeg ikke kunne se bånding på hverken under- eller overdækfjerene meldte jeg den ud på DOFCALL som en subadult Lille Skrigeørn. Jeg så ikke positivt ungfuglekarakterer.

”Ærø! Kig op!”

Ørnen gled først op mod vinden mod nordøst, derpå kredsede den langt ud over havet mod sydvest. Den ombestemte sig og gik i aktiv flugt mod Ristinge. Mødet med en lille gruppe kredsede våger over havet fristede, og den snurrede med. Igen blev den ført langt mod sydvest af vinden. Men nu ændrede den kurs og gled nordvest mod Ærø, hvor jeg tabte den af syne. Jeg observerede ørnen i tidsrummet 13.50-14.10.

Fra Falsterbo til Ærø

Jeg gik straks på nettet for at se billeder af den Lille Skrigeørn, der blev meldt ved Falsterbo d. 21. september, og en overgang var mistænkt for at være en Kejserørn. Der er for mig ingen tvivl om, at det er samme fugl.

Det vil sige: Den Lille Skrigeørn trak fra Falsterbo den 21. september (her bestemt til en 2K). Den blev set trække ind syd om Stevns Klint, hvilket er en meget sydlig rute for de indtrækkende rovfugle her, og en indikator for at det bliver Gedser eller Hyldekrog, der får fornøjelsen. Herefter må den være trukket til Lolland og videre vestpå til Langeland. Den har sikkert ikke været alt for begejstret for al den nordøstenvind og har måske for at kompensere forsøgt sig med at trække lidt op mod vinden, som Musvågerne har for vane. Så snart den har kredset, er den blevet ført i en sydvestlig retning. Nu er den tilsyneladende fortsat videre til Ærø og måske Als.

”Stevnsørne” kommer næsten aldrig til Langeland

I 1995 havde jeg en lignende oplevelse – jeg husker ikke vindretning-

gen, men mener, at den var østlig. Her så jeg en Lille Skrigeørn trække ind fra Lolland og videre mod Ristinge. Det kan altså lade sig gøre at samle ”Stevnsørne” op på Langeland, trods det, at en ørn ind på Stevns ofte er lig med, at løbet er kørt for Langeland. Ørne, der krydser Sjælland nordligere end Stevns, har en øget chance for at havne i Stignæs, next stop Langeland.

NØ giver rod

Nordøstlige vinde giver en noget rodet affære mht. rovfugletrækket på

Sydlangeland. Rovfuglene vil gerne have en anelse modvind, men er den for kraftig, driver de ofte med på vinden, mens de kredser. Det får fuglene til at drive ud over havet, længe før de når sydspidsen. Nogle vil vælge at give slip og drive til Ærø, mens andre straks vil kompensere ved at trække op mod vinden, også selvom det er stik imod trækretningen.

Kejserørn i morgen, og jeg er helt rask!

Formodet 2k Steppeørn, Falsterbo, senere Langeland. Foto: Henrik Kisby.

Side (ca.) 9-ornitologen

Af Søren Gjaldbæk

Dette nummers side 9 ornitolog er Martin Søgaard Nielsen (MSN), der siden 2000 har været leverandør af "Fra Felten" og i perioden 2000-2005 også skrevet store dele af Årsrapporten. Her til kommer mange artikler fra ophold i Blåvand. Desværre har Martin fået skriveblokering, og redaktøren har måttet overtage "Fra Felten". Vi takker for indsatsen.

Martin med en grønlandsk Stenpikker, ringmærket i Blåvand. Foto: Henrik Knudsen.

Martin er 33 år, uddannet fysioterapeut og har arbejdet som sådan indtil 1. oktober, hvor han startede som le-

der af Odense Kommunes rehabiliteringscenter, der hjælper folk, som er blevet udskrevet fra sygehusene. Familien består af Monica (kæreste) og deres to børn, Jonas på 1 år og Alex på 3 år – sidstnævnte kan ifølge faderen feltbestemme både Ringdue og Solsort. Interessen for fugle startede i 15 års alderen. Martins morbror havde en gård på Ringekanten, til den hørte en lille skov med en å. Morbroderen viste Martin hvordan man kunne

kende forskel på Sumpmejse og Sortmejse og fik også lokket Martin med på en fugletur ved Arreskov Sø under ledelse af Erik Ehmsen. Erik fik lokket Martin med på ungdomslejr i pinsen på Sydlangeland i DOF-Fyn regi. Lederne var Søren Bøgelund,

Gunnar Knudsen og Thomas Buus. Lejrene var på det tidspunkt velbesøgte – der var otte unge med, én af dem Thomas Hellesen, som Martin begyndte at kigge på fugle med. For det meste gik turene på cykel rundt i Odense, med mindre Thomas far Ib kørte dem rundt i landet. Turene i Odense gik for Martins vedkommende ofte til Odense Å, hvor strækningen mellem Dalum Papirfabrik og Sct. Clemens blev gennemtrawlet. Her fandt Martin Flodsanger to år i træk, den ene optog han på bånd og fik den efterfølgende lokket frem ved at afspille dens sang – den endte med at sidde på båndoptageren! En anden god Odenseart fra den periode blev Karmindompap, der en aften sad og sang ved Sct. Clemens. I Næsby Mose fandt han sammen med Thomas et ynglepar af Pungmejse.

Senere kom Martin på forårslejr i Blåvand, der den dag i dag er Martins absolutte favoritlokalitet. Det var en fantastisk lejr: ”Hver dag kom jeg tilbage til stationen med 10-12 nye arter – Sortand, Fløjlsand, Rødstrubet Lom osv. Til daglig var en tur ud til Odense Fjord jo noget, der skulle planlægges god tid i forvejen!”. Fyns Hoved er en anden favoritlokalitet – især om

foråret. ”Jeg elsker når Afrikatrækkerne kommer tilbage, Vendehalse og fluesnappere osv.”. Da børnene kom til måtte Martin skrue ned for aktivitetsniveauet, og han kommer ikke så meget ud i disse år. Det betyder dog ikke, at han ligger helt brak, men når chancen for at se på fugle byder sig er det for det meste Blåvand eller Sønderjylland, der besøges – ”der er der altid fugle, på Fyn risikerer man at stå og se på ingenting”. Martin kører gerne efter nye arter, hvis det ellers passer ind i dagens program. 365 arter er det blevet til, selv om han efterhånden er begyndt at gå mere op i ædelarter – dvs. fugle man selv finder. De bedste ædelarter er Rosenstær og Topskarv – fundet i Skagen med få timers mellemrum! Den bedste form for fuglekigning for Martin er havobs. Der er noget uforklarligt dragende ved at sidde og kigge ud over havet – ”hvad er det ellers der får én til at sidde i 11 timer på en rygsækstol, der ikke er vildt magelig, og afsøge havet gennem et teleskop”? ”Det er helt vildt fedt, når man rammer en dag med stotrmsvaler, Sabinemåger og skråper” ”Jeg sidder ofte nogle timer efter at de andre har givet op, så er det ekstra fedt når det giver gevinst i form af en gammel Mellemkjove med køller”!

Vi ønsker Martin mange gode havobs-timer i fremtiden, og håber på, at han når børnene bliver større også får tid til at kigge lidt mere på Fyn.

Martin har i sin tid som skribent for Havrevimpen ofte udfoldet et ret farverigt sprog vi har samlet nogle udvalgte citater fra hans faste rubrik "Fra Felten".

Om Gråand med ællinger i januar:

Der er gået kuk i fuglenes "timemanager"

Om Træløber:

6 ved Hvidkilde Sø er faktisk mange eftersom arten for alvor synes fortrængt af sin korttåede fætter.

Om Skestork:

En adult spiste godt af Fjordmarkens godter.

I forbindelse med observation af mange Rørdrum:

Man kunne fristes til at tro, at Rørdrummer uden for Danmark har hørt, at paskontrollen er ophørt.

Om Stellersand ved Romsø:

9/4 lå en han langt fra civilisation og nysgerrige blikke.

Om Sortand:

5/4 havde 4 stk. vist fået forårskuller da de kurtiserede heftigt i Arreskov Sø.

Om observation af 54 Stenvendere:

26/4 blev der virkelig vendt sten på Vresen

Om Nilgås:

Den sidste i rækken af halvtynde andefugleobs. Den er grim, men til gengæld må den krydses.

Om observation af to gamle og en 3k Sorthovedet Måge på Skalø:

Det skal blive spændende at følge dette trekantsdrama.

Om Plettet Rørvagtel:

Til glæde for mange valgte et eksemplar at spankulere rundt i et mikroskopisk vandhul. og Efter et år uden "pift" i amtet hørt en 21/5.

Om Almindelig Skråpe:

Kanonåret for denne art vil ingen ende tage. (Det gjorde det faktisk/red.).

Om Trane:

Der har været orienteringsforvirrede Traner på spil.

Om THH – Tim Hesselballe Hansen:

Han nød amtets 5. Hvidbrynede Løvsanger i 1 minut.

Om Gransanger:

Efter en nat med minus 14 grader observerede THH 2 "Vikingsangere", der skutede sig i de lave siv.

Om Hvid Stork:

Formodentlig en af vore tvivlsomme svenske venner.

Kina Happy Island

- 26. april til 17 maj 2008.

Af Kurt Hansen

Jeg havde i flere år drømt om at opleve forårstrækket i det østlige Kina. Fugleinfluenza og mange andre epidemier i det fjerne østen havde i flere år sat en stopper for disse drømme. I foråret 2008 lykkedes det for Klaus Malling Olsen at få arrangeret en tur til bl.a. Kwaile Dao (Happy Island), Hebei Provins, Kina.

Vi var 8 deltagere, som rejste med aftenflyet fra Københavns Lufthavn den 26. April og ankom til Beijing næste morgen.

Det siges om kinesere, at de spiser alt, hvad der kan flyve. Det ses straks, når man bevæger sig rundt i hovedstaden. Der findes ingen Gråspurve. De blev ved en meget bizar begivenhed i marts 1958 udryddet i Beijing. Det tog kun befolkningen 3 dage at nedlægge 800.000 fugle.

De første par dage tilbragte vi i hovedstaden for at få set byens største turistseværdigheder bl.a. Den Himmelske Fredsplads, Sommerpaladset, Den Forbudte By og senere Den Kinesiske Mur.

Den langhalede skade, Red-Billed Blue Magpie og Skovspurve blev set ved rundt omkring i byens parker. Da vi passerede et fodgængefelt ved Den Himmelske Fredsplads hørte vi de første Hvidbrynede Løvsangere,

der sad og sang for fuld styrke på den store plads. Dette var en meget speciel oplevelse at stå der på pladsen i menneskemyldret og lytte til fuglenes sang.

Fra en skovbevokset høj ved Sommerpaladset observerede vi det første spæde rovfugletræk over byen. Amurfalke og Lærkefalke trak lavt hen over højen og forsvandt i nordøstlig retning. En meget smuk Pied Harrier – gammel han – sort hoved og vingespids med helt hvid underside – kom så tæt på os, at fotografjerne havde problemer med nærafstanden på deres 400 mm objektiver. Tajgapijerne sad og hoppede rundt i skovbunden på deres specielle pumpende måde.

Pied Harrier, en kinesisk udgave af vores Rørhøg.

Wild Duck Lake var et reservat ca. 80 km fra hovedstaden. Turen derud foregik med minibus med guide. I forbindelse med reservatet var der netop blevet bygget et nyt naturhistorisk museum på stedet med informationer om årstidens fugle. Stedet var bl.a. overvintringsplads for traner og gæs. Vinterfuglene var trukket nordpå. Den specielle Svanegås og Sangsvane blev observeret i mindre antal. Sibirisk Krikand lå midt ude i søen i mindre flokke. Flere par af Eastern Marsh Harrier kredsede over rørskovene. Dværgværbling, Kinesisk Pungmejse og Sibirisk Rørspurv var de almindeligste fugle i og ved rørskovene. Et par Amurfalke havde overtaget en skaderede og var i fuld gang med parringen.

På en tur op i bjergene nord for Beijing skulle vi alle have udleveret modgift mod slangebider. I det bjergområde vi begav os op i skulle det efter kineserne oplysninger være mange slanger. Vi så ingen slanger. Hensigten med bjergturen var at finde Kinesisk Spætmejse, en lille grå mini-spætmejse, som skulle yngle i netop dette område. Vi travede bjergskovene igennem uden at finde fuglen. Da vi kom tilbage til minibussen ved parkeringspladsen fandt vi fuglen med rede træ. Den fløj flere gange ind og ud ad redehullet med føde til ungerne. Dette fik en brat ende, idet en kinesisk ”kogekone” med transportabel komfur, bevæbnet med en stor kniv og økse, sprang op i træet og be-

gyndte at hugge grene af. Guiden fik hende stoppet og forklaret, at det var ulovligt, at bruge træet til brænde.

I et bjergområde ved 99 km.stenen – afstanden fra Beijing – kørte vi ned til en mindre flod og fulgte denne indtil vi kom til et lavvandet stykke af floden med håndstore sten. Vi gennemsøgte området med teleskop et stykke tid. Pludselig begyndte to af de grå håndstore sten at bevæge sig. Det var to Ibisbill, som rejste sig op. De havde ligget med ryggen til os og var fuldstændig kamufleret i de grå sten. Det er en utrolig smuk fugl med lange røde ben og rødt nedadbøjet næb. Hver gang vi kom for tæt på fuglene lagde de sig ned på de grå sten med ryggen mod os og var ikke til at få øje på. Stedet bød også på et par Crested Kingfisher – 41 cm – d.v.s en isfugl på størrelse med en Råge. Citronvipstjert sås også i stort tal langs floden. På denne tid af året i yngledragt og flotte farver.

Efter at have udforsket de bedste lokaliteter, der kan nås fra Beijing, fortsatte vi 300 km øst på til byen Beidaihe. Byen ligger ud til Bokai Hav eller Det Gule Hav. Vi blev indlogeret på et hotel tæt ved stranden. Det var meget centralt, idet der var gåafstand til de fleste lokaliteter.

Beidaihe blev som træksted opdaget af en dansker, der under Den Anden Verdenskrig sad i japansk fangelejr i byen. Han lagde mærke til, at der hver forår og efterår foregik et stort fugletræk hen over byen.

Indtrækket af fugle ved solopgang ses bedst fra en lille sandstensforhøjning kaldet "Lightpoint". Sort sol i form af ca. 50.000 Sortænder der på en gang lettede fra havoverfladen og fløj op og dækkede for den opgående sol og trak mod nord blev observeret en enkelt gang. Japansk Skarv trak ligeledes mod nord sammen med en mængde vadefugle. Indtrækket var en blandet landhandel. Det største hit var en Japanese Paradise-flycatcher – en meget langhalet fugl med blå irisøjering – der blev observeret på 5 meters afstand. De indtrækkende fugle rastede i løbet af de første morgentimer i hotelparkerne. Rubinnattergal, Blåhals, Blåstjert, Gulddrossel og flokkevis af Fuglekongesangere og Hvidbrynet Løvsanger blev set hver morgen. Blue Whistling Thrush blev ligeledes set.

Rubinnattergal – en art der står højt på manges ønskeseddel som DK-art.

Vadefuglene og mågerne blev set ved et lavvandet område nord for

Fuglekongesanger.

byen. Her løb en mindre flod ud i havet. I de næsten udtørrede fiskedamme rastede Langtået Ryle sammen med Tereklire og Sibirisk Bekkasin. Rødhalsset Ryle, Spidshalet Ryle rastede sammen med Mongolsk- og Ørkenpræstekrave i større antal på vade-fladerne ud mod havet. Samme sted blev set Relictmåger sammen med en del Rovterner.

Fra hotelværelsets vindue blev der hver aften set og hørt Orientalsk Dværghornugle sammen med flere større ugler, der ikke blev artsbestemt.

På vej ud til færgen, der skulle bringe os fra fastlandet til Happy Island, bemærkede vi en flok Rødstrubet Piber, som rastede på en nyharvet mark. En Pechorapiber skilte sig hurtigt ud fra flokken på grund af sin adfærd. Hver gang flokken landede på marken pilede den som en lille mus ud mod et græsareal og gemte sig i græsset. Den var vanskelig at skræmme op og lettede først på 4 -5 meters afstand. Fuglen var i yngle-

dragt og havde to meget brede hvide ryglinier, hvilket gjorde de muligt at følge den, når den med pilede rundt i græsset og forsøgte at gemme sig.

Da vi ankom til havnen var der ingen færge. Den sejlede ikke på grund af hård vind i området. Efter lidt ventetid blev vi sejlet over til øen i en åben kinesisk fiskerbåd af den primitive slags.

Happy Island

Happy Island er en ø på størrelse med Mandø. De to øer ligner hinanden på flere måder. Øen er forsynet med diger hele vejen rundt og ligger i et vadehav. På øens vestside er der opført ca. 30 store rejedamme ud i vadehavet. Midt på øen ligger der et større budisttempel omgivet af høje mure ind til tempelgården. Bag denne en mindre skov/lund ca. 600 x 500 meter, som virker som en magnet for de indtrækkende fugle. Der er kun 2 munke som faste indbyggere på øen. I sommerhalvåret er et stort spisehus/restaurant åben for turisterne. Her spiser alle 3 gange om dagen og udveksler dagens observationer og oplevelser. Der ikke findes butikker på øen. Vi blev indkvarteret i nogle træbarakker fra en tidligere militærlejr. Til Klaus Malling Olsens store overraskelse var der blev indlagt vand i husene.

Der befandt sig ca. 40 ornitologer af forskellige nationaliteter på øen og hver dag kom der nye grupper. En engelsk ornitolog havde været der 9

år i træk og han havde tænkt sig at fortsætte. En ”brugsuddeler” fra Helsingør havde dog rekorden, idet han for 20 år siden havde bosat sig i Beidahe og siden da havde levet af at guide ornitologer rundt.

Blå Nattergal – en anden most wanted.

Vejret var perfekt til at se de indtrækkende fugle. Regn om natten og solskin i dagtimerne. Jeg havde medbragt et 30 meter drosselnet, som jeg stillede op i nærheden af huset. Første fugl der fløj i nettet var en Palelegged Leaf Warbler. Den kunne jeg ikke finde i Svenssons bestemmingsguide, - men den blev bestemt og fik en klat retteblæk på halen og sluppet løs. Næste fugl var en Rufous-bellied Woodpecker, Blå Nattergal, Mugimaki Fluesnapper, Yellow-rumped Flycatcher, Fuglekongesanger, Hvidbrynet Løvsanger, Schwartz Løvsanger og Brun Løvsanger med det ”vrede” ansigtsudtryk. Pludselig, da jeg

Fuglen med det vrede ansigtsudtryk – Brun Løvsanger.

stod og pillede en Hærfugl ud af nettet, kom der en stor tung fugl og fløj i nettet lige for tærne af mig. Det var en Gulddrossel i yngledragt – min drømmefugl.

Fuglen blev hurtigt vist frem til de øvrige deltagere i gruppen og så over til en hollandsk gruppe, hvor fuglen blev vejret målt og fotograferet i alle vinkler.

Hollænderne var meget begejstret for at få registreret fuglen og mente, at når jeg kunne fange en Gulddrossel, så kunne jeg måske også fangen en Sibirisk Drossel til dem. De satte en lydaspilning af Sibirisk Drossel under nettet og vi satte os til at vente. Det havde ikke den tiltænkte effekt, idet ornitologer fra det meste af øen strømmede til stedet. Vi afbrød forsøget, men fik nu et an-

det problem. Brun Tornskade i et større antal var også blevet tiltrukket af lyden og placerede sig på begge sider af nettet. En flok Godlewskis Bunting fløj i nettet og straks kastede tornskaderne sig over fuglene og slagtede dem. Et hurtigt snit fra øret og bagud, hvorefter de trak hjerne-massen ud og spiste den. Vi lukkede straks nettet og håbede på at tornskaderne ville forsvinde. Men nej, det gjorde de ikke. Da vi efter et par timer kom tilbage, konstaterede vi, at tornskaderne sad og ventede på nettet. Det samme gjorde de næste morgen, hvorefter nettet blev pillet ned. Ved senere at gå øen rundt optalte jeg 232 Brune Tornskader.

Kurt med drømmefuglen.

Hærfugl.

En Tornhalesejler gav en morgen opvisning foran tempelet. Den kom flyvende i stor højde hen over pladsen. Pludselig vendte den om og styrt-dykkede, hvorefter den med høj ha-

stighed fløj i lav højde hen over de måbende ornitologer. Man kunne høre lyden fra vingeslagene – lyder som når der bliver høstet med le eller sejl. Et par dage senere da, jeg gik inde i skoven, kunne jeg høre den samme lyd fra en overflyvende fugl.

Efterhånden blev Fuglekongesangerne afløst af en mere bleg udgave som Chinese Leaf Warbler og Østlig Kronsanger indtog skoven sammen med Nordsanger og Tyknæbbet Sanger. En dagaktiv Brun Høgeugle sørgede for at Blåstjerten holdt sig i skjul i tjørnebuskene.

Brun Tornskade. De var hårde ved de øvrige fugle i nettene.

Japansk Kernebider.

Hver morgen var der møde ved hollændernes "feltstation", hvor dagens fangst blev vist frem. En Stribet Græshoppersanger tiltrak sig stor opmærksomhed, da den blev sluppet løs. Den satte sig på jorden og løb som en mus ca. 20 meter, hvorefter den lettede. En Grå Natravn, som var mere rødbrun end grå og en Skovgøg, som ikke kunne bestemmes med sikkerhed fik bølgene til at gå højt mellem de hollandske og engelske ornitologer.

Japansk Kernebidder en flok på 23 og 1 Yellow-billed Grosbeak havde i flere dage slået sig ned i træerne ved huset hvor vi boede. I et hul i fundamentet ved nabohuset havde en Hærfugl fået et kuld unger på vingerne og i et hult træ ikke langt derfra havde en anden Hærfugl fået et

kuld på vingerne. Husskaderne havde udvist stor iver for at få fat i ungerne, men havde ikke mod til at krybe ind under husets fundament.

Efterhånden var det de mere farvestrålende fugle der ankom til øen, som f.eks. Dollarbird, en kinesisk ellekrage, Black Drongo, White-throated Rock Thrush og mange andre flotte stendrosler.

Vi forlod øen den 16. Maj med den samme gamle åbne fiskekutter, som vi var ankommet til øen i. Da vi var kommet til havs gik motoren i stå

Blåstjert.

på grund af vand i brændstoftanken. Vi blev dog trukket i havn af en anden båd. Ved nogle nærliggende ris marker eftersøgte vi for sidste gang Dværgsporven. Der var flokke af Hvidvinget Terne og Hvidskægget Terne, der fløj lavt over markerne. Samme sted stod der flere flokke af Sibirisk Hjejle. Dværgsporverne var trukket bort.

Chinese Leaf Warbler, en af de mange "bryn".

PS: Der blev set 258 arter og skridttælleren viste 341.801.

Skovvipstjert, en art, der normalt gemmer sig godt hoppede pludseligt rundt som vores egen "havrevimp".

Balearskråpe - ny art for Fyn

Af Michael Mosebo Jensen

Der var meldt sommerkuling fra NV, og så skulle der scores i Landskampen (*en konkurrence, der har holdt feltbisserne beskæftigede siden 1. januar/red.*). Tim (THH) havde sat sig på Flyvesandet og jeg på Fyns Hoved, fra før solen stod op. Efter 2 timer skulle kaffen være meget stærk, for at jeg ikke skulle dratte ned af rygsækstolen – udelukkende Sortænder var kommet i bogen. Tim kedede sig også og ringede og foreslog kædeobs. Jeg skulle sende sms'er med letgenkendelige flokke af diverse fugle, der kørte vestover. Så kunne vi tage tid på dem og få tiden til at gå,

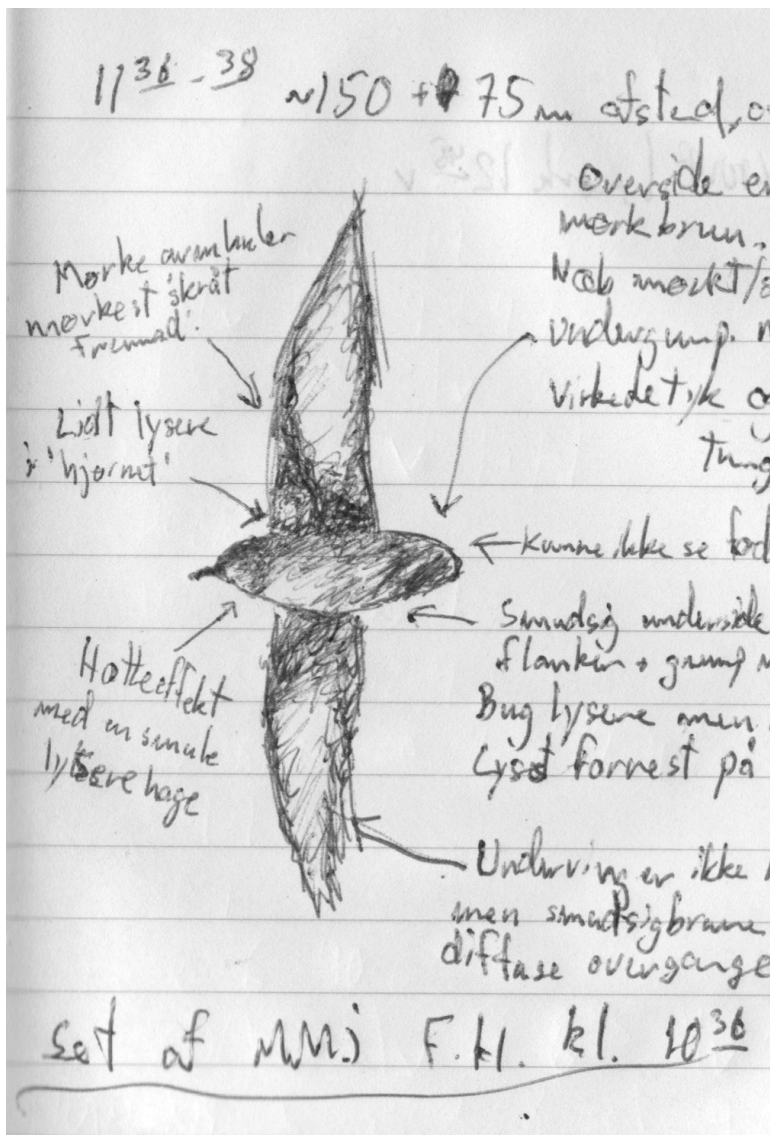
indtil kjoerne og skråperne indfandt sig.

Snart ringede han og håned mig for ikke at have set Storkjove. Den måtte jo være kommet ovre fra mig. Det morede han sig med 3 gange. De vadede fugle, jeg sendte af sted, gik derimod i havet, en Mallemuk led samme skæbne. ”Du ku’ jo lige så godt lave kædeobs med Blåvand”, lød det i røret.

Når man sidder på Fyns Hoved og havobser, sker det ikke helt ude ved kanten, men lidt tilbagetrukket i passende læ bag en rosenbusk.

Der blev set Storkjove på Flyvesandet den 5. august – dog ikke denne. Foto: Biofoto/Erik Thomsen.

Tegning af "Hesselballe skråpe" fra Tim Hesselballess notesbog...

Det betyder dog samtidigt, at fugle kan "smutte indenom" – og det var det, der var ved at ske med skråpen, da den viste sig. Jeg opdagede den blot 100 m ude. En fugl på størrelse med en Almindelig Skråpe, men denne var brun på oversiden, ikke sort, og lyset var godt. Bugen var heller ikke hvid men en snusket udgave af brunt med tydeligt mørkebrune arm-

huler, der kontrasterede mod noget hvidligt indrammet af mørkt på undervingen. Så nåede jeg ikke mere, for på den afstand går det altså hurtigt. Jo, jeg kunne huske, at man på en Middelhavsskråpe skulle kunne se benene stikke ud bag halen – og det kunne jeg ikke. Var den så god nok? Tvivlen nåede noget så irriterende. Jeg ringede til Tim, fortalte, hvad jeg havde set i glimt. Han var i den grad parat til at tage imod Fyns første Middelhavsskråpe.

Dommen faldt 46 minutter senere. Han havde haft den fint og set det hele på den. Fedt!

Folk, der ikke er helt så hitfikserede som os, savner måske en konklusion på de fugle, der trods alt kom igennem kædeobsen. (Der er 19 km i luftlinje mellem de to steder, så kan man selv regne fuglenes fart ud i modvind):

- Gravand, flok på 5: 38 minutter
- Gravand, flok på 9: 34 minutter
- Krikand, flok på 13: 36 minutter
- Sule: 60 minutter
- Almindelig Kjove: 27 minutter
- Mallebuk, 51 minutter

Rosenstær på Fyn

Af Erik Ehmsen og Søren Gjaldbæk

Gamle Rosenstære er lette at identificere i felten – kig i en fuglebog. De er umiskendelige. Unge Rosenstære er faktisk også nemme at bestemme, hvis man ser dem godt. De er lyse med gulligt, kort og buet næb. Problemet er, at man ofte bare ser en lys Stær i en stæreflok, og der er mange ungfugle af almindelig Stær, der er lyse/afvigende, ung Rosenstær har altid lys overgump. For at være sikker på, at man har en ung Rosenstær foran sig skal man helst se næbbet og den lyse overgump. Det kan imidlertid være vanskeligt at få stære til at posere!

Onsdag den 20/8 tog jeg et smut forbi Arreskov Sø om eftermiddagen på vej hjem fra arbejde ”as usual”! En mindre flok stære fløj rundt lige neden for markvejen, den ene af dem lidt uden for flokken. En meget lys stær, hvorfor jeg koncentrerede mig om næbfarven, de 5 sek. jeg havde den flyvende, lyst næb! Havde glemmt, at der skal næblængde og form til, hvis en sikker bestemmelse af Rosenstær skulle være OK. Men det kunne Lars Bonne Rasmussen senere på dagen opfriske for mig. Vi forsøgte en times tid at finde den, hvilket mislykkedes.

Jeg forsøgte de to næste dage uden held – først lørdag den 23/8 fandt jeg den igen tidligt om morgenen! Næbform og længde passede – FEDT. Fik Lars til at melde den ud, ikke den store interesse – mit ry som kender af sjældnere fugle er vist ikke så stort!! Men Lars, Erhardt Ecklon og Jacob Sterup tog dog opfordringen op og

fandt stæren igen søndag morgen. Så kom der gang i freaksene!

En af freaksene (Søren Gjaldbæk) beretter:

Da fuglen blev meldt ud om lørdagen opholdt jeg mig på Oksbølkanten, hvor jeg var i sommerhus med fru. Det stod ned i stænger på såvel Fyn som Jylland, hvilket er en anden – men selvfølgelig knap så charmerende forklaring på, at freaksene ikke invaderede Arreskov Sø øjeblikkeligt. Jeg kan her – hvis det bliver mellem dig og mig, Erik – oplyse, at fundet interesserede mig meget.

Ved Arreskov Sø kan man på den årstid se op mod 3-4000 Stære gå til overnatning i rørene. De flyver ind til overnatning en times tid før solnedgang. Her raster de kortvarigt på markerne ned til søen, inden de flyver over på søens modsatte side, hvor de forsvinder i rørene. Der er rigtig mange steder, hvor hundredevis af Stære kan gå uset rundt i græsset.

Sådan ser en 1k Rosenstær ud – denne er fra Skagen. Foto: Martin Søgaard Nielsen.

Stærene kommer dryssende til i småflokke og her kan man selvfølgelig prøve at se, om én af fuglene er påfaldende lys. Der er masser af afvigende Stære, så ungfugle af Stær kan nemt give indtryk af at være lyse – der var faktisk en leucistisk Stær ved søen i de dage. Hvis en ung Rosenstær skal bestemmes i flugten som én blandt en flok, skal den komme særdeles godt. Om morgenen spilles filmen baglæns – Stærene fyver ud fra rørene, slår sig kortvarigt ned ved søbredden – her ser man et tæppe af Stære, men efter et kvarters tid ryger de videre ud i omegnen, hvor de fouragerer frem til sengetid. Man havde som det fremgår meget få skud i bøs-sen, hvis man ville se Rosenstæren – der var en lille times tid om aftenen, hvor man kunne håbe, at den ville slå

sig ned på et ”observabelt sted” og et kvarters tid om morgenen. Personligt måtte jeg af sted fire gange ”før der kom stær i kassen”. Søndag aften var jeg i selskab med blandt andet finderens, som vi naturligvis gratulerede med det fine fund. Vi fik set en fin leucistisk Stær og et par tusinde almindelige Stære – det var det. Næste morgen så jeg

igen en voldsomt masse Stære, et flot syn at se flere tusind Stære stå skulder ved skulder på et meget lille område, men der var ikke bid. Om aftenen samme dag så Tim Hesselballe Hansen og undertegnede sandsynligvis Rosenstæren – der var en meget lys Stær i en flok på en 4-500 Stære. Flokken fløj direkte over på den modsatte bred, hvor den kortvarigt lavede det tætteste vi på Fyn kommer til ”sort sol”. Selv på en kilometers afstand skilte fuglen sig ud, men vi kunne umuligt se, om næbfarve og form passede. Hjem med uforrettet sag. Næste morgen – fjerde gang er lykkens gang – var der bid. Rosenstæren gik forrest i stæreflokken, da den slog sig ned ved søbredden, og jeg fik lejlighed til at studere den på under hundrede meters afstand. Jeg sendte mange venlige tanker til Erik Ehmsen, som jeg kort tid efter kunne takke personligt for fundet, han slog som sædvanligt vejen forbi på vej til

arbejde. Mange sjældne fugle bliver givetvis overset fordi folk ikke tjekker flokke af almindelige fugle. Her fik Erik en velfortjent belønning for mange års kontrol af stæreflokke – og jeg plus nogle få andre fik en ny Fynsart. Som det fremgår, var fuglen svær at have med at gøre, der var en del, der måtte nøjes med at nyde den smukke natur ved søen, hvilket jo heller ikke er så ringe endda.

Det er kun 2. fund for Fyn. Første fund ligger lige 100 år tilbage, idet en fugl blev skudt ved Skovsbo, Svendborg 8/5 1908. I betragtning af, hvor mange fund, der har været af Rosenstær i Danmark i de senere år var det en længe ventet fugl – Fyn var vist den sidste af DOF's lokalafdelinger, der ikke har haft besøg af Rosenstær indenfor de seneste år.

Efterspil

Den 28. september var der ballade igen. Tom Villestofte fotograferede nogle Viber ved Brændegård Sø, da han kom hjem og fik kigget på billederne så han en underlig Stær på et af billederne. Dem, som han viste billederne til, hældede til, at det var en gammel Rosenstær.

Som nævnt ovenfor vil man, hvis man kigger stæreflokke igennem opdage, at der er mange variationer og en del fejlfarvede fugle. Tim Hesselballe Hansen har følgende kommentar til billedet: Jeg hælder mest til en fejlfarvet Stær. De lyse partier ser ret

grumsede ud og er ikke som man normalt ser dem hos en adult Rosenstær.

*Mulig Rosenstær, Brændegård Sø.
Foto: Tom Villestofte.*

En delvist albino Stær får ikke de lyse/hvide partier helt tilfældige steder, der er en tendens til at defår det steder, der ”ghoster” Rosenstærens, dog uden at være lyserøde.. Det kan sammenlignes med Mursejlere, der af og til får en hvid overgump, som hos de helt sjældne sejlerarter.

Selv om det ikke kommer til udtryk hos de normalt tegnede fugle, skal der åbenbart kun en ret simpel genetisk fejl til at fuglen får lyse tegninger, der hvor den sjældne fætter har det.

Hvis den aktuelle fugl ikke er set i felten, men kun på billedet, mener jeg ikke, at det er tilstrækkeligt til at bestemme den til Rosenstær.

Fuglens rette identitet bliver næppe opklaret; men det er en spændende fugl.

Overnatning på Keldsnor Fuglestation

Henrik Kalckar Hansen

Vi havde inden sæson starten i år opfordret medlemmerne til at bruge Keldsnor Fuglestation sommerhuset ved Gulstav Mose. Huset har været brugt en del i den forløbne sæson med mange fine observationer til følge. Det er vi i bestyrelsen rigtig glade for.

- Vi giver 12.000 kr. for leje af huset, men dertil kommer stærkt variable udgifter til vand og varme
- Prisen på 25 kr. pr. person pr. døgn er langt lavere end de 75 kr. de tager på Gedser Fuglestation og Blåvand Fuglestation (*uden at forklejne KNF vil man normalt få flere fugle for pr. krone i Blåvand/red.*)

Jeg håber vi ses på Sydlangeland til næste år!

Nyt fra Sløruglegruppen

Af Per Rasmussen

Endnu en stor fynsk sløruglesæson går på hæld. Sidste års gode fremgang fra 3 til 5 ynglepar, troede vi faktisk ikke kunne overgås, og vi håber på fremgang på en til to nye par, og så ville året 2008 være et rigtigt godt år. Det skulle dog hurtigt vise sig at vores ambitioner var alt for lave! Allerede tidligt på året stod det klart at der ville komme flere nye ynglepar, og nu hvor året kan gøres op er vi endt på ikke mindre end 12 ynglepar! Det er da en fremgang der vil noget!

Den store fremgang hænger sikkert sammen med at vi nu er ved at have så mange ungfugle flyvende rundt, både egne og jyske, at de simpelthen har nemmere ved at finde en mage. Faktisk har vi to eksempler på at enlige ugler i løbet af vinteren har formået at kalde en mage til sig. Det indikere helt klart at der er langt flere slørugler i omløb end vi regner med. Der er heller ingen tvivl om at mange jyske ugler efterhånden kommer over Lillebælt i takt med at yngleterritorierne besættes i Jylland. Sløruglen er efterhånden en forholdsvis almindelig

ugle mange steder i Syd- og Sønderjylland! Den jyske bestand nærmer sig efterhånden 400 kendte ynglepar (året er ikke endelig gjort op).

Hvordan fordeler de nye par sig så?

Jo, der er stadig en meget klar orientering mod sydvest. Hele 7 af de 12 par yngler på de sydfynske øer, incl. Ærø og Langeland. En medvirkende årsag kan, udover beliggenheden tæt på Sønderjylland, være fravær af Natugle. De to uglearter kan ikke så godt sammen, og den større og kraftigere Natugle vil tit kunne jage Sløruglen væk. Natuglen mangler simpelthen på de fleste småøer. Der er desuden en klar tendens til at sløruglerne vælger kystnære lokaliteter, kun 2 par yngler mere end 2 km. fra kysten!

Langeland og Ærø er også endelig kommet med på landkortet, med henholdsvis 1 og 2 ynglepar. Alle 3 par er helt nye, og de yngler endnu ikke i vores redekasser. Ellers er de resterende ugler flyttet ind i allerede opsatte redekasser. De nye ynglepar på Ærø er fremkommet som et resultat af en efterlysning vi havde i Fyns Amts Avis.

Fordelingen i de fynske kommuner er: Nordfyn kommune 2, Fåborg-Midtfyn 5, Svendborg 2, Langeland 1 og Ærø 2.

Fremtiden

De kommende år vil, hvis vi bliver forskånet for hårde vintre, uden tvivl

byde på yderligere fremgang. Og der er vel intet i vejen for at sløruglen går

Det er ikke til at se det hvis man ikke lige ved det...

Men det er faktisk redestedet for det ene ynglepar på Ærø! Uglerne kan komme ind mellem isoleringen og taget, og det er her de har lavet deres rede. Desværre er det et meget usikkert sted, og mindst en unge er faldet ned og blevet trampet ihjel af kreaturerne. Vi håber på at de vil benytte vores redekasse fremover.

Foto: Per Rasmussen.

hen og bliver en udbredt art i Fyns Amt. Vi vil se om vi ikke kan få offentliggjort en lokalitet, hvor man kan tage hen og se uglerne "live". Yngleparret på Sydlangeland kunne være

en mulighed, da allerede mange har være forbi og set dem. Det er dog fortsat vigtigt at vi respektere folks ejendom og ikke genere ugleerne.

Som noget nyt har vi oprettet en hjemmeside, hvor vi i løbet af sæso-

nen vil skrive lidt om hvad vi laver og indsætte billeder. Der er et link til siden fra DOF Fyns's hjemmeside.

I mangel på en rigtig redekasse kan en tårnfalkekasse også bruges Yngleparret og deres unger på Sydlangeland var meget fotogene og kunne tydelig ses fra vejen...

Redekassen er dog langt fra optimal og i tilfælde af dårligt vejr vil ungerne nemt kunne gå til. Der vil blive opsat redekasser på de nærliggende gårde i løbet af efteråret. Foto: Erhardt Ecklon.

Omstrukturering i uglegruppen

Som læsere af DOF Fyns hjemmeside allerede ved, har vi i løbet af sommeren været nødt til at sige farvel til Lars Hansen, Nyborg. Årsagen, som vi ikke vil trætte læserne med her, skyldes alvorlige samarbejdsproblemer. Vi vil derfor gerne gøre opmærksom på, at alle oplysninger om fynske ugler skal sendes til DOF's uglegruppe ved Kjeld Meiling.

Svalbard

Tekst og fotos: Erik Danielsen

Efter en heftig skilsmisse følger der altid et latent behov for en lang sørejse (for den mandlige del af parforholdet, forstås).

Jeg slog pjalterne sammen med DSB/Hurtigruten (kr. 8000) og med lidt hjælp fra SSS formedelst 5200 kr. befandt jeg mig i Longyearbyen, Svalbard, med Leicaen i beredskab. Allerede fra Oslo med vinduesplads var der nok at se til op over Norge og ud over Norskehavet. 5 timer og 20 minutters effektiv flyvetid fra Kastrup. Tilbragte halvandet døgn i Longyearbyen. I stedet for byskilte er der isbjørneskilte og ingen færdsel udenfor uden riffel (kan lejes). Der er ikke blevet spist et menneske af en Isbjørn siden 1996, hvor en lille ung fransk kvinde kom af dage. Uha! Kæresten kastede sig ud over en kant og brækkede arme og ben, men overlevede. Det er jo lyst hele tiden, så det er jo med at komme i gang med kikerten. Det var fåtalligt med arter i byen og omegn: 17 arter og 1000 sne-scootere, der stod i græsset og ventede på sne og turister. Den 3. juli kl. 17.00 gik vi ombord i m/s "Nordstjernen", bygget i 1956. Fin gammel dame med teakdæk og mahognilønning. 120 passagerer, udsøgt mad: Hval, Ren, Elg og alle de dejlige fisk. "Danskebordet" var placeret ved si-

den af kaptajnens bord. Ellers var det en ret blandet flok, heraf 15 kinesere, der "fyldte" meget. Kun to og en halv ornitolog, Lars Elvstrøm, Gentofte, ego og en engelsk gentleman (den halve).

"Krydstogtskibet " Nordstjernen.

Første stop var Barentsburg, russisk enklave. Minen var sprunget i luften (18 dræbte) her i foråret, så der var kun 500 der nu, 400 var på ferie. De var der kun fordi, at hvis der findes olie her....Ugen efter jeg var kommet hjem sejlede et helikopterhangarskib og en missilkrydser derop og spillede med musklerne. Så var vi inde i Magdalenefjord og i land med gummibåndene og se en gammel hvalfangerkoloni. Da vi var kommet om bord igen, og skibet var under gang ud af fjorden, meddelte sysselmandens to mand i land, at der gik en Isbjørn der, hvor

vi lige havde været i land. Så vendte vi damperen, og vi strøg ind igen; det var en stor kleppert, som var henne og snuse, om der var noget ”ornitologkød”!! De to vagtfolk var der for at holde opsyn med de 50.000 turister, der var i land fra de store krydstogtsbåde. Af hvaler sås Finwhale, Minkewhale, Humpbackwhale og Nothern Bottlenosewhale. Der sås to Hvalrosser af én (undertegnede), ved det, at han var oppe hele tiden! De lå i et strømskel og væltede rundt. Vi havde fået udleveret et termokrus, som kunne fyldes med kaffe døgnet rundt – sådan!!

Udsigt fra skibet.

Af sæler sås Ringed Seal, Harp Seal, Harbour Seal, Bearded Seal og Hooded Seal.

I Randfjord fik jeg øje på en Ismåge, Lars Elvstrøm så den, men ikke den halve. Der var isbjørnespor overalt, også ude på isen, men ingen bjørn.

Vi var tæt inde under et fuglefjeld med alt i arktiske fugle. Den 5. juli sejlede vi op til fastiskanten, 80° nord, og minsandten om ikke der traskede en Isbjørn af sted mod højre. Vældig flot. Som guiden sagde i højtaleren: Der er kun os og en håndfuld mennesker så højt mod nord – det ligger noget højere end Thule, Grønland.

Vi skulle have været længere mod øst til en ø, der hedder Noffen for at se Hvalrosser, men den var spærret af fastis, så det var ærgerligt.

På vej tilbage i land i Ny Ålesund, der har de droppet minedriften og la-

vet det hele om til arktisk forskningscenter. Der var rigtigt mange Bramgæs ynglende her og her sås en Lille Regnspove.

På hele turen var der masser af Gråmåge, Ride, Malle-muk og millioner af Søkon-ge, Polarlomvie og Lunder i mængder. Stor- Almindelig og Lille Kjove på yngle-plads. Der var gummi-bådsture i land hver dag, det

gav lidt obs. af ynglefugle, og en tur indtil en isbræ, hvor Mallemukkerne lå og soled sig på det blanke hav. 26 fuglearter blev det til, ikke meget, men i rå mængder og is og sne i milliarder af tons. Stewardessen måtte vække mig i Tromsø, hvor vi skulle skifte, jeg sad som sidste mand og sov som en sten: ”Du skal af flyet dit!!”

Det tager på kræfterne at være i gang 21 timer i døgnet. Det er en tur, hvor man roligt kan tage den bedre halvdel med, da fuglelivet kan nydes i forskellige grader. Man kan konstatere, at det er dyrt for 7 dage; men det er det værd. Hvis man tager til Vestgrønland er det dobbelt op og ingen Isbjørne.

Skibet sejler til 2012, så ophører chateren til Spitzbergen Travel.

Af finkultur kan nævnes, at en mine i Longyearbyen blev skudt i brand af nazislagskibet "Sharenhorst" i 1943 og den brændte i 19 år!! Der findes en granatstump på musset, som kan anbefales. Af bøger har jeg brugt "Complete

Guide to Arctic Wildlife" af Richard Sale.

Der er også en del arktisk flora der, men det er ligesom latin for mig; men der kunne købes bøger om emnet på norsk og engelsk.

Mågerne hang efter skibet som vi kender det fra Storebæltsfærgerne.

En god aftenobs ved Gulstav

Af Esben Eriksen

Det skulle egentlig blot have været en halvtimes småobs før aftensmaden ved Gulstav. Planen var et par Nøddekriger i skoven eller måske en Lille Kjove i den kraftige sydøstenvind. Et kig i bilens bagagerum på Dovnsklint afslørede at scopet var glemt i sommerhuset, havobsen blev droppet. Det skulle nu vise sig ikke at være så dumt endda. Ude af bilen ved Gulstav Mose sås straks en rastende Lærkefalk samt et par Nøddekriger. Tre Fiskeørne drønedede aktivt mod sydvest og en ung Hedehøg trak syd tæt forbi mig ved P-pladsen. Jeg kiggede selvfølgelig efter, om fuglen havde halskrave, vind og tid syntes perfekt til Steppehøg. Fuglen gav dog med det samme associationer til Hedehøg; langhalet og lang hånd. En klassisk ungfugl med kobberød bug. Rørhøge, Tårnfalke og Spurvehøge kunne ses spredt i landskabet. Jeg skønnede, at der rastede ca. 30 Tårnfalke syd for Landevejen. En Fjeldvåge syd.

Jeg besluttede grundet den kraftige sydøstenvind at køre op til Jættestuen syd for Søgårds Mose for bedre at kunne følge et eventuelt træk. Et par Blå Kærhøge smuttede syd, og fire Lærkefalk rastede her. Pludselig så jeg en slank kærhøg flyve øst om mig og forsvinde bag om Blommeplanta-

gen. Jeg nåede kun at se, at det var en slank kærhøg. Tænkte et øjeblik, om det kunne være Hedehøgen, der var gået retur.... Men et eller andet sagde mig, at den skulle ses efter i sømme. For trods det, at jeg så fuglen ganske kort, så fik jeg indtrykket af en slank kærhøg, knap så langhalet, knap så lang hånd, og jeg syntes heller ikke, at farven på bugen var så kraftig som hos Hedehøg (havde jo lige set en).

Men hvad havde jeg set og hvad var ”synsninger”? I denne branche kan man ikke bruge fornemmelser til meget, og slet ikke til at bestemme sjældne fugle med.

Jeg springer ind i bilen og sætter efter den. Jeg indhenter den en kilometer nord for Gulstav Mose. Ud af bilen. YES! Halskrave! Steppehøg! Ind i

bilen og længere mod syd. Kort glimt. Nu er den på vej mod Keldsnor. En bil stopper. Søren Bøgelund i et meget sommerligt outfit, taget den noget kølige september aften i betragtning. Jeg får råbt Steppehøg, og vi forsætter et par hundrede meter. Stop igen. Søren får kongeobs. Lige ind over. Jeg står og fumler med kameraet. Nu flyver den mod nordvest og forsvinder i retning mod Søgård Mose. Vi beslutter at Søren skal tjekke Søgård Mose, og jeg skal gå op på Ørnehøj. Herfra kan jeg se, at den fouragerer over græsarealet med vildheste, og hvis Søren ikke var kørt til Søgård, så ville han have haft en fornem obs af Steppehøg fra sit køkkenvindue. Søren bliver kaldt tilbage, men for sent.

Steppehøgen tager pludselig højde og trækker målbevidst mod sydvest, mens et par dogme-billeder bliver sikret.

Yderligere to Fiskeørne sydvest, Dværgfalk syd, Lærkefalken i Gulstav Mose havde fået sig en ven – nu to, og et par Blå Kærhøge strøg sydvest. To Hvide Storke gik på vingerne for hurtigt at gå ned igen ved Lunden.

I tidsrummet 17.45-19.30 så jeg 12 rovfuglearter. Det er ikke almindeligt, at se efterårstrækket af rovfugle forsatte så sent på dagen, modsat om foråret. Et kuldefremstød fra nordøst har formentlig sat skub i dem.

Lærkefalk ved Gulstav. Foto: Biofoto/Erik Thomsen.

Fra felten

Af Søren Gjaldbæk

Denne udgave af "Fra felten" dækker perioden 3. juni – 15. oktober. Perioden bød på utroligt mange sjældne og spændende fugle, blandt andet Balearskråpe som ny art i DOF-Fyns område og en mulig ny art i form af en Steppeørn, der først blev bestemt til Lille Skrigeørn, men ombestemt af en rovfugleekspert på baggrund af fotos af fuglen. Efteråret bød på den største forekomst af Nøddekrige i mange år. Arter markeret med asteriks* skal godkendes af SU.

- Periodens hårdeste fund-

Balearskråpe	Fyns Hoved 5/8
Hvidskægget Terne	Gulstav Mose 3/6
Steppe/Lille Skrigeørn	Vesteregn 24/9
Rosenstær	Arreskov Sø 20-28/8
Lille Flagspætte	Faaborg 7/8
Hvidbrynet Løvsanger	4 fund
Natravn	2 fund
Amerikansk Pibeand	Nørreballe Nor 29/9 og Tryggelev Nor 2/10
Steppehøg	Gulstav 11/9 (2 Gulstav 8/10
Damklire	Ølundgård 6/7
Lille Rørvagtel	Gulstav Mose (27/5)-3-15/6
Lille Kjove	Lunden (5) 12/9
Rosenbrystet Tornskade	Fakkemosen 10/6

Sortstrubet Lom

En enkelt sommerobs 18/7 1 Flyvesandet (SG).

Nordisk Lappedykker

28/7 1 ad overgangsdragt Keldsnor (OHG).

Balearskråpe*

5/8 1 V Fyns Hoved (MMJ), 46 minutter senere V Flyvesandet (THH) – ny art i DOF-fyns område, se artikel i dette blad.

Mallemuk

5/8 1 V Fyns Hoved (MMJ) og 1 V Flyvesandet (THH) – samme fugl.

Sule

5/8 2 V Flyvesandet (THH) og 3 (1R 2 V) Fyns Hoved (MMJ), 7/8 1 T Nordenhuse (PDP) og 27/9 1 ad Ø Dovnsklint (ELM).

Sort Stork, 1k. Søgård Mose.

Foto: Erhardt Ecklon.

Sølvhejre

Sidste periodes fugl ved Ølundgård blev på lokaliteten til 6/6. 16/9 1 Helnæs Hale (NBJ).

Silkehejre

5/6 1 Flyvesandet (DMZ). Fuglen var i området fra 27/5. 6-23/7 1 Ølundgård (THH m.fl.), 6/7 1 Føns Vang (JEB), op til 2 fugle der fra 29/5.

Skestork

4+6+25/6 3 Husby Strand (FHT m.fl.). 22/6-23/7 1 Ølundgård (DMZ m.fl.). 30/8-9/9 1 Føns Vang (BN m.fl.)

Hvid Stork

Juni bød på et par halvstore flokke. 3/6 4 R Påø (CHJ), senere SV Gulstav Mose (SG), 7 S Rudkøbing (SØB). 6/6 1 SØ Rudkøbing (OHG).

8/6 11 Fakkemose, senere Holmegård (SØB) og 7 SØ Fyns Hoved (MRP,KHL) – fuglene fra Langeland er var ikke på Fyns Hoved den dag. 24/6 2 SØ Odense (KEG), 11/7 1 V Tarup Vandmølle (PRA) og 18/9 1 1k med ring på begge ben Volderslev (OBO).

Sort Stork

12/6 1 Påø (NRA), 28/7 1 OF Bellinge (Ove Hvidtfeldt), 29-30/7 1 2k Gulstav Mose (NBJ,LIS m.fl.), 5-7/8 2 1k +8/8 Gulstavområdet (Elzbeeta og Poul Bkergager m.fl.) og frem til 17/8 1 1k, der blev set fra Tryggelev og sydover.

[Indisk Gås]

30/8 1 Storeholm (LBL,EM), 31/8 1 Eng-have, Fønsskov (JEB), 1/9 1 Husby Strand (HEL,IBH), 7/9 1 Øster-røsø (MAT,PRA) og 4/10 1 Føns Vang (EDA), det kniber åbenbart med at holde burene lukkede.

Nilgås

6/6 2 Hvidkilde Sø.

Rustand

28/6-5/8 1 Ølundgård (KHL,MRP m.fl.).

Sort Stork, 1k, Gulstav Mose.

Foto: Erhardt Ecklon.

Sangsvane

En enkelt fugl dukkede op i Arreskov Sø 24/8, hvor den blev set frem til 2/9 (NBJ m.fl.).

[Sort Svane]

Denne eksotiske fugl kunne ses frem til 28/7 ved Nærrå Strand (SG m.fl.).

Kortnæbbet Gås

6/10 22 Gyldenstens Enge (JEB).

[South African Shellduck]

Denne næppe spontant optrædende og "rustandlignende" and blev først set af københavnske Tim Andersen 20/8 Ølundgård og gav en stund en del observatører halvvrøde ører omkring deres bestemmelse af Rustand. Senere blev begge fugle dog set samtidigt.

Knarand

Der blev set rigtig mange knarænder mange steder, intet kunne konkurrere med 4/10 380 Brændegård Sø (GJØ,LBL,ET,BSN).

Amerikansk Pibeand*

29/9 1 hun Nørreballe Nor (NRA,OHG) og 2/10 1 hun Tryggelev Nor (ELM). Der er givetvis tale om samme fugl, men anden observation er gjort uden kendskab til første! Fuglen skilte sig ifølge observatørerne tydeligt ud fra de øvrige kvindelige pibeænder. I Nørreballe Nor blev der set hvid undervinge.

Rødhovedet And

4/6 1 hun + 6/6 2 (han og hun) Hvidkilde Sø (FSH,EDA). Hvis det er parret fra april har de ført et meget diskret liv!

Havlit

12/6 1 hun Arreskov Sø (THH) er en lidt overraskende observation – søens første!

Taffel x Hvidøjet And

4/10 1 Nakkebølle Inddæmning (THH). Mon ikke vi snart får en ren!

Steppeørn/Lille Skrigeørn*

24/9 1 2-3k NV Vesteregn (ESE) – se artikel i dette nummer.

Fiskeørn

Enkelte dage gav mange: 8/9 8 S Keldsnor (ELM), 11/9 8 S Gulstav (ESE) og 13/9 7 S Dovnsklint (OHG).

Hvæpsevåge

Eneste større dag blev 6/9 109 S Dovnsklint (ELM).

Sort Glente

8/6 1 NV (15.30) Vesteregn (NRA) + 1 S (14.35) Fyns Hoved (MRP,KHL), 13/8 Nørreballe Nor 1 (NRA), 17/8 1 ad Vesteregn og Klise Nor (NRA,EDA) og 5/9 1 SV Dovnsklint (ELM).

Rød Glente

De største flokke var 8/10 22 S + 9 R og 9/10 39 T Dovnsklint (SG og CLD)

Steppehøg

11/9 1 1k Gulstav (ESE) og 8/10 2 1k Gulstav (OHG).

Hedehøg

4/6 1 2k han Ø Gulstav Mose (OBO). 7/6 1 2k han S Dovnsklint (SG,THH), 31/8 1 2k han SV Dovnsklint (NBJ,BBC,RYT), 9/9 1 ad han V (Ollerup (HKH) og 23/9 1 S Dovnsklint (ELM).

Aftenfalk

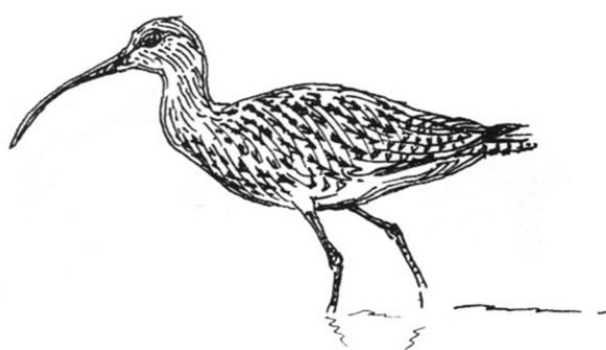
11/8 1 2k hun Søgård Mose (OHG) og en sen fugl 6/10 1 ad han T Gulstav Klint (NRA).

Stor falk

En ubestemmelig storfalk med fortid hos en falkoner – sandsynligvis med Slagfalk blandt ”forfuglene” – huse-rede i Odense Havn 26-27/9 (THH,TOD,Anne).

Stenvender

Tre større flokke: 21/8 22 Storeholm (LBL,RBL), 30/8 16 Storeholm (LBL,EM), og 31/8 18 Æbelø, Brådet. I følge observatøren kunne man tydeligt høre stenene klirre, når de blev vendt.

Kærløber

6/7 1 ad Nærråstrand (THH) og 1 ad Helnæs Made (HKN), 8/7 1 Keldsnor (NBJ,NRA), 10/7 1 Søgård Mose (SØB), 28/7-3/8 2 Nr. Nærrå Strand (THH m.fl.), 29/7 1 Bøjden Nor (NBJ), 29/7-2/8 1 ad Keldsnor (OHG m.fl.), 1/8 1 Tryggelev +Salme Nor (OHG), 6+24/8 1 keldsnor (OHG) og 2/9 1 Keldsnor (NRA)

Odinshane

11/6 1 Nørreballe Nor (NRA), 29/6-8/7 1 ad hun Østerøsø (PRA), 8-13/8 1-2 R Firtalsstrand eller Ølundgård (HEL,IBH m.fl.), 10/8 1 Keldsnor (MHH), 13/8 1 1k Nørreballe Nor (NRA), 21-22/8 2 Føns Vang (EDA,JEB), 30/8-1/9 1 1k Føns Vang (BN m.fl.), 14/9 1 1k Føns Vang

(KEG) og 14-16/9 1 Salme Nor (OHG m.fl.).

Stor Kobbersnepe

Der blev set nogle få fugle rundt omkring, en observation gjaldt racen islandica – *Islandsk Stor Kobbersnepe*: 13/9 1 Keldsnor (THH,BLR).

Stor Regnspøve

11/9 605 Nærrå Strand (AVC) er største flok siden 2004.

Damklire

6/7 1 ad sdr Ølundgård (THH m.fl.) og 1 Nørreballe Nor (NRA).

Enkeltbekkasin

5/10 1 Monnet, Tåsinge (PVR) og 6/10 1 Slambassinet (KEG).

Tredækker

To meget usædvanlige observationer: 31/8 1 R senere S Bøjden Nor (FSH) og 28/9 3 NV Horseklint (MRP). Fyn er eneste sted der kan byde på dagtrækkende eksemplarer af denne art.

Vagtel

Godt en snes syngende fugle

Engsnarre

Der var mange syngende fugle, især mellem Bogense og Flyvesandet. I alt blev det til 19 fugle, to lokaliteter husede 4 og en lokalitet 3 snarrer.

Lille Rørvagtel*

Forårets tilløbsstykke blev i Gulstav Mose frem til 15/6.

Plettet Rørvagtel

15/6 1 SY Gulstav Mose og 6/7 og 11/7 1 Salme Nor (NRA,EEE).

Trane

6/6 1 Søgård Mose (SØB,RYT,BBC), 7/6 1 SV Nakkebølle Inddæmning (NBJ).

Lille Kjove

12/9 5 SV Lunden (EDA) – næststørste observation i det fynske.

Storkjove

5/8 3 V Flyvesandet (THH) og 29/8 1 V Fyns Hoved (SG,MMJ,PRA)

Sorthovedet Måge

4/6 1 Siø (LPA), 15/6 1 Tarup Grusgrave (PRA), 18/6 3 ad Fiskholm (SG) og 1/7 1 2k N Vesteregn (ESE). Der blev således set meget få af de sorthovedede i forhold til sidste år.

Kaspisk Måge

Traditionen tro blev der kigget efter denne måge i september og traditionen tro var det Langeland der scorede bedst: 7/9 2 SØ Dovnsklint

(THH,OHG), 13/9 1 Fakkemose (THH), 13/9 1 T Dovnsklint (OHG,HKH,ISB), Nørreballe Nor 1 (THH) og 13-17/9 1-3 Bagenkop Havn (THH m.fl.), 28/9 1 Knudshoved (OHG), 28-29/9 1 Bagenkop Havn (JSA,OHG) og 1 Nørreballe Nor (OHG). I alle tilfælde var der tale om 1k-fugle.

Middelhavssølvmåge

14-15/9 1 1k Bagenkop Havn (THH m.fl.) og 29/9 1 2k Bagenkop Havn (OHG), også en af mågefreaksenes traditionelle efterårsobs.

Rovterne

6/7 3 (1R, 2T) Nørreballe Nor (NRA), 5/8 1 Nørreballe Nor (SØB), 7/8 1 Keldsnor (Peter Thomsen), 23/8 1 Tryggelev Nor (NRA) og 23/8 1 Nørreballe Nor (NRA).

Sortterne

I forhold til sidste år blev der set en del sortterner. Største observationer var 5/6 3 Føns Vang (HLB), 7/8 4 Brændegård Sø (NBJ), 14/8 9 Salme Nor (NRA) og 20/8 3 Arreskov Sø (EEH), 21/8 7 Storeholm (LBL,RBL) og 6/9 3 Føns Vang (MMJ,BSN). Årets sidste fugle blev 11/9 2 1k Brændegård Sø (KEG).

Hvidskægget Terne*

Amtets 8. fugl og 3. fund blev fundet om morgenen 3/6 i Gustav Mose (EDA). Her kunne fuglen ses frem til mørkets frembrud om end den af og

til tog et par længerevarende strejftog ud af mosen. Fuglen blev også set næste dag.

*Hvidskægget Terne, Gulstav Mose.
Foto: Erhardt Ecklon.*

Mosehornugle

6/6 1 NV Monnet, Tåsinge (PVR, Anne-Dorte Rasmussen). Arten ses sjældent om sommeren. Udover denne 25/9 1 Ejlinge (JEB) og 2/10 1 Næra Strand (AVC).

Slørugle

Fortsat fin fremgang for arten – se artikel i dette blad.

Natravn

En sjælden gæst i det fynske gik i garnet i Keldsnor 9/11 (RYT,JHJ). Det blev til endnu en fugl 21/9 1 Gulstav (LIS,NBJ), denne fugl kom

ikke længere, den blev fundet død næste dag (ELM).

Biæder

5/6 1 Gulstavområdet (LPA m.fl.), 9/6 1 Gulstav Mose (ESE) og 24/8 Gulstav Mose (FHT,LET m.fl.).

Hærfugl

8/6 1 Holmegård, Langeland (SØB). Denne fugl var som så ofte før en skuffelse for tilløbere – den sank hurtigt i jorden.

Lille Flagspætte

7/8 1 Fåborg Golfklub (Peter Thomsen), første observation i 5 år.

Vendehals

17/8 4 Gulstav (HAG m.fl.), 18/8 1 Søgård (SØB), 24/8 10 Gulstavområdet (ELM,NRA,OHG,EEE), 26/8 1 Tryggelev By (DOF), 30/8 1 Gulstav (LBL,EM) og 31/8 1 RI Keldsnor (RYT). Med alle de fugle er det underligt, at der kun var en, der lagde vejen forbi nettene.

Rødstrubet Piber

13/9 1 T Dovnsklint (THH,OHG), 27/9 1 T Sundet, Fåborg (LBR) og 28/9 1 S Gulstav (NRA).

Ringdrossel

3-4/10 1 han Odense N (OHS). Om efteråret ses arten kun fåtalligt.

Græshoppesanger

16 syngende fugle

Sivsanger

6 syngende, den er åbenbart svær at finde på Fyn.

Savisanger

29/6-14/7 1-3 Fredmosen (OHG m.fl.)

Drosselrørsanger

8-17/6 1 SY Ølundgård (HEL,IBH m.fl.) og 23/7 1 Tryggelev Nor (OHG).

Rødtoppet Fuglekonge

3/6 1 SY Lunden (SG), 30/7 2 Bredbjerg (THH) og 24/9 2 og 25/9 1 Vesteregn (ESE m.fl.), 4/10 2 Knudshoved (THH) og 7/10 1 Flyvesandet (FHT).

*Ung Karmincompap.
Foto: Erhardt Ecclon.*

Hvidbrynet Løvsanger

Der var mange ”bryn” i omløb dette efterår og på Fyn fik vi også flere end normalt, i alt 4, hvilket er rekord: 6/10 1 Gulstav (NRA), 7/10 1 Flyvesandet (SG), 12+15/10 1 RI Keldsnor (BLR+JSA).

Pungmejse

31/7 8 Gulstav (SØB) blev største observation.

Pirol

4/6 1 SY Gulstav Østerskov (LAA,ELM), 7/6 1 Dovnsklint + 1 Lunden (SG,THH) og 6/8 1 Hvidkilde Slot (Peter Thomsen). Hertil 2 ynglepar på Æbelø (JEB m.fl.)

Rosenbrystet Tornskade

10/6 1 Fakkemosen (EEE m.fl.), 2. fund i Fyns Amt. Erhardt Ecclon så fuglen kortvarigt ved middagstid og meldte den ud som Stor Tornskade. Denne art er temmelig sjælden i amtet på den årstid – der var mange, der gerne ville se fuglen efter i sømmene. Henrik Knudsen genfandt fuglen og fik sat det rette artsnavn på den.

Ravn

På engene ved Brændegård Sø ses mange fugle, f.eks. 9/10 37 (TDA). TDA oplyser, at han andre gange har set mere end 50 fugle.

Rosenstær

20/8-28/8 1 1k Arreskov Sø (EEH m.fl.), en længe ventet fugl – se artikel i dette blad.

Nøddekrige

Som i resten af landet optrådte arten i større tal dette efterår. De fleste observationer er fra Gulstavområdet, hvor arten har været set dagligt fra først i september. De første dukkede op 3/9 3 Dovnsklint (ELM), største observationer var 11/9 9 Gulstav Mose (APN) og 13/9 9 TF Dovnsklint (OHG). Eneste observation udenfor sydlangeland var 12/10 1 Nakkebølle

Inddæmning (MIB). De langlandske fugle blev twitchet af folk fra blandt andet Esbjerg – arten er ikke så nem at se derovre.

Gulirisk

7/6 1 SY Keldsnor Fyr (OHG).

Karmindompap

Op til 4 syngende fugle i Gulstavområdet i juni (SG m.fl.).

Laplandsværling

27/9 1 Fyns Hoved (THH) og 9/10 1 Flyvesandet (SG).

Nøddekrige, Gulstav Mose. Foto: Biofoto/Erik Thomsen.

Bomlærkens yngleudbredelse på Fyn og øerne

Af Kurt Due Johansen og Jens Bækkelund

I foråret opfordrede vi medlemmerne til at indtaste alle observationer af bomlærke i yngletiden på dofbasen eller Dof Fyn Web.

Det er der heldigvis rigtig mange der har gjort og nu kan vi se et tydeligt billede af hvor arten befinder sig.

En af de tætteste bestande findes i Nordfyns kommune koncentreret i fire områder. Det drejer sig om arealet omkring Skovby og Ore sydvest for Bogense med ca. 11 par, Nørreby - Jersore med ca.

18 par, Agernæs med ca. 10 par og området på vestsiden af Otterup med ca. 11 par. Ind imellem områderne er der også spredte observationer af ynglende bomlærke. Omkring Sønder sø er der en mindre bestand. Den samlede ynglebestand i Nordfyns kommune ligger på ca. 80 registrerede par.

På Hindsholm er der også en ret pæn bestand med kerneområdet lige øst for Bregvær Bugten hvor der yngler 6 par. Mellem Odense og Nyborg er der en lille spredt bestand. Et par ved Nakkebølle er det sydligste og eneste der er meldt ind fra Sydfyn.

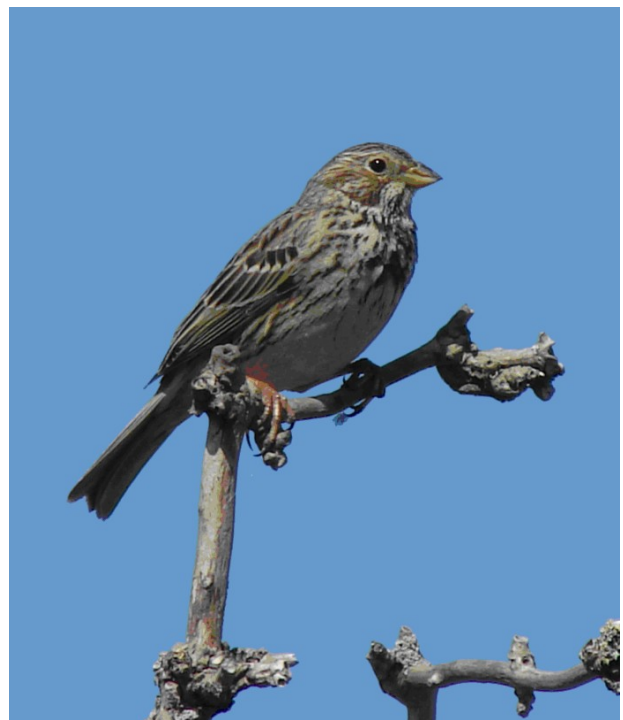
På Strynø er der registreret 2 par og på Sydlangeland 3 par.

Ærø har en ret tæt bestand med hovedudbredelsen ved Marstal, omkring Gråsten Nor og området syd for. Der er registreret ca. 42 par på Ærø, men

bestanden vurderes til at være på 60 – 100 par. Ærøbestanden og Nordfynsbestanden er omtrent lige store.

Kigger man i "Fuglenes Danmark" passer bestandstætheden rimelig godt med den fra 1993-96, hvor der dog ganske vidst stadigvæk var en lille bestand på Sydfyn. Men sammenligner vi med udbredelsen i den første atlasundersøgelse i 1971-74 er bomlærkebestanden gået alvorligt tilbage. Den gang fandtes den stort set overalt på Fyn og øerne.

Lad os følge bomlærken i de kommende år, så kan vi tegne et nyt udbredelseskort om 5 år.

Bomlærke.

Vadefuglekursus

Oplevet af Laila og Jan Bøhrk

DOF Fyn afholdt vadefuglekursus med feltornitolog og fuglebogsforfatter Klaus Malling Olsen lørdag den 9. august og søndag den 10. august 2008.

Tilløbsstykke

Straks, da vi så kurset annonceret på hjemmesiden, tilmeldte vi os i håbet om at være blandt de 20 udvalgte deltagere. Men mon der overhovedet kunne være plads til sådan et par nybegyndere inden for ornitologiens verden? Vi var jo trods alt kun fra et september-kuld i 2006. Glæden var derfor stor, da vi fik meldingen om, at vi var optaget på kurset, som viste sig at være overtegnet med ikke mindre end 35%.

Forventningerne

For sådan nogle ny-ornitologer som os, er det vigtigste kursusudgangspunkt nok at være interesseret, involveret, lyttende og spørgende. Så kan resultatet kun blive positivt. Og forventningen om at få et bredere, ornitologisk vidensgrundlag kan kun blive opfyldt.

Naturligvis var vi som nybegyndere lidt spændte på, hvor "langhåret" kurset ville være, og hvor nørdede de øvrige deltagere ville være. Men der havde slet ikke været nogen grund til uro. Som altid på DOF Fyns arrangementer mødte vi kun søde og venlige "kolleger", som velvilligt deler

ud af deres store viden. En rigtig god måde at knytte nye venskaber på!

Og så var der ham der, læreren ...

Navnet Klaus Malling Olsen var kendt på forhånd fra en række velkrevne fuglebøger, bl.a. Fugle i felten og Rovfugle i felten. Nu mødte vi så Klaus i virkelighedens verden.

En lidt spøjs fætter i sin bedste alder – med en dejlig, imødekommende udstråling, gode kommunikative/pædagogiske evner ("Er I nu med alle sammen?" "Har I alle set ..."), men ikke mindst en formidabel viden om stort og småt i ornitologiens verden. Evner og kvaliteter, der kun kan begejstre og motivere alle elever. Både nybegyndere og de mere garvede feltbisser.

Som den gode pædagog satte Klaus også, let-huskelige billeder på mange af de vadefugle, vi mødte i felten. F.eks. vil vi nok alle sammen huske brushanen som vadernes gnu.

Teori på skolebænken og praktik i felten

Vi startede lørdag med hils-på-hinanden-morgenkaffe på Odense Friskole, hvorefter Klaus Malling Ol-

sen kastede sig ud i en medrivende beskrivelse af de vadere, vi forventeligt ville opleve i felten. Her blev der både fortalt, tegnet og spurgt til den store guldmedalje, før vi gav os af sted til første felt-punkt: Flyvesandet/Nr. Nærå Strand.

Her drillede både vandstand, vind og sollyset selv de bedste scoper, så vi søgte til mere rolige omgivelser ved Ølund og Firtalstranden, hvor specielt observationerne fra det nye, flotte fugletårn bandt teori og praktik sammen på forbilledlig vis.

Og læreren var næsten helt euforisk. Sådant en ”københavnner” havde vist ikke forestillet sig, at Nordfyn kunne byde på så meget ornitologi – og så flot solskin.

Tidligt søndag morgen i silende regn

Søndag morgen fortsatte observationerne ved Firtalstranden i silende regn, før vi i opklarende vejr fortsatte til Egense Dybet og efterfølgende frokost-obs ved Slambassinerne og Odense Inderfjord.

Før den teoretiske afrunding på Friskolen lavede vi en afstikker til Bispengen. En afstikker, der skulle vise sig at blive en langt større oplevelse end måske forventet – og et godt bevis på, at vi ofte kan gøre mange og særdeles spændende observationer i det allernærmeste nærområde. Ikke så

dårligt at huske i disse tider med stærkt stigende benzin-priser ...

Vi nærmest vadede rundt i vadere

Det blev til ikke mindre end 21 vadere, som vi fik oplevet derude i felten: Strandskade • Lille præstekrave • Stor præstekrave • Strandhjejle • Hjejle • Vibe • Islandsk ryle • Stenvender • Alm. ryle • Temmincksryle • Dværgryle • Tinksmed • Svaleklire • Mudderklire • Rødben • Hvidklire • Lille kobbersneppe • Storspove • Dobbeltbekkasin • Odinshane • Brushane

Som sidegevinster fik vi også en Lærkefalk, en Tårnfalk, en Vandrefalk, 2 Rørhøge, 120 Digesvaler, 1400 Knopsvaner og 1200 Blishøns.

Ornitologi, det er godt nok noget svært noget

Og hvad fik vi så som relativt nybegyndere ud af dette vadefuglekursus?

Vi må i hvert fald erkende, at det er et stort og meget komplekst område, som vi er blevet betagede af. Men vi tror dog også på, at vi bliver bedre og bedre til det, jo mere vi øver os og jo mere tid, vi bruger på det i selskab med en masse spændende, hjælpsomme og vidende fuglekiggere.

Derfor kan vi varmt anbefale, at DOF Fyn gentager denne type af arrangementer. Måske endda også arrangementer, der specielt har nybegyndere

som målgruppe. Og så tror vi på, at deltagerne gerne vil betale et rimeligt kursusgebyr, der enten kan gå til eksperterne foredragsholdere, eller som kan indgå i den ”slunkende” foreningskasse, hvis foredragsholderne/turlederne er frivillige og ulønnede fra foreningen, hvor vi jo bevisligt har rigtigt mange kapaciteter at trække på.

Som supplement til de egentlige kurser kan vi endvidere anbefale at deltage i de ture og møder, som foreningen løbende inviterer til. Eller deltage i de kurser, som folkeoplysningsforeningerne og Folkeuniversitetet indbyder til.

For lidt lomme filosofisk må vi erkende og konkludere: Jo mere man ved

om en ting, desto mere ved man, at man ikke ved ...

Og så er der jo kun én vej: Lær noget mere og erkend, hvor lidt, du ved!

Tak til ...

Vi vil gerne sige tak til alle vores ”med-deltagere” for en god og udbytterig kursus-weekend.

Og selvfølgelig en særlig tak til Klaus Malling Olsen for dygtig og medrivende undervisning.

Samtidigt tak til Henrik og Friskolen for det fornemme værtskab – og en stor tak til Ivan for perfekt planlægning og praktisk gennemførelse af kurset!

Nye rammevilkår på den gamle losseplads ved Stige Ø Af Gregers Johannesen

Det har ofte undret mig som hyppig gæst gennem mange år på bemeldte lokalitet, at der ikke var flere mennesker, der besøgte dette attraktive, bynære område, hvor man kan lade freden og roen massere sjælen, nyde en storslået udsigt og ikke mindst lade sig begejstre af en mangfoldighed af naturoplevelser. En inciterende ramme, hvor man kan vende ryggen til storbyens larm og samtidig på forunderlig og nærmest metafysisk vis op-

leve at træde ind på en scene, hvor naturen har hovedrollen.

Nu er denne stjerne i svøb virkelig blevet eksponeret! Odense Kommune har i samarbejde med mange gode mennesker udfoldet store anstrengelser for at gøre dette vidunderlige område tilgængeligt og indbydende for en større kreds, således at naturoplevelser kan komme borgerne til gode. Det er jo i sig selv prisværdigt og glædeligt. Man må have det lønlige håb, at det på tværs af generationerne

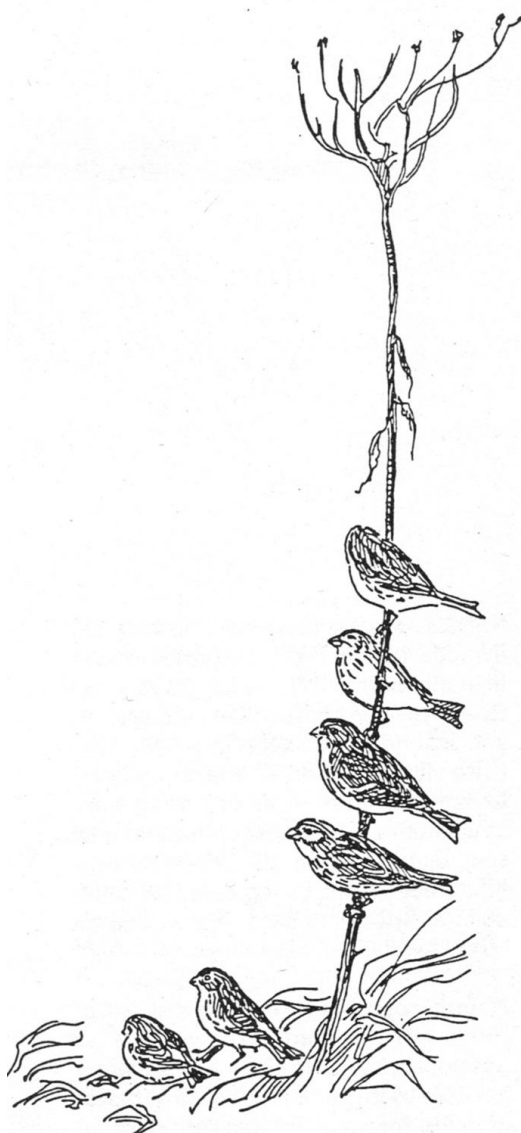
og andre skel kan bidrage til større naturforståelse og respekt for naturen.

Da man åbenbart ikke har vurderet, at området i sig selv var interessant og attraktivt nok, har man indrettet legeområder og mountainbikebaner mv. og sågar opsat tavler, der advarer mod den udsivende gas og deraf følgende fare ved brug af åben ild. Jooh, naturen kan være både barsk og farlig at beflitte sig med!!!

Tilsyneladende har man ikke reguleret adgangen til området tilstrækkeligt, idet flere opfatter adgangen som helt fri og uhindret. Resultatet er derfor, at motoriseret færdsel, bl.a. i form af firehjulstrækkere og motocrossmotorcykler, færdes såvel på som udenfor vejene. Slitagen på området er enorm. Hvor der før var fred og ro, er der nu både motorstøj, bilhorn og teknomusik (var det så bare Sussi & Leo) samt naturligvis den medfølgende hørm af afbrændt benzin og diesel. Hertil kommer at publikum udsættes for farlige situationer og nogle gange må springe for livet.

Jeg kan personligt berette om en chokerende episode, der udspandt sig, da jeg måtte træde af på naturens vegne. Under indflydelse af det voksende publikums bevågenhed søgte jeg mod en jordvold bag Gasenhed Nord, hvor jeg diskret ville forrette min nødtørft. Stor var overraskelsen, da jeg pludselig stod ansigt til ansigt med en motocrosskører, der i høj fart havde forceret volden fra den modsatte side. Kørerer, der mindede om en

astronaut, var om muligt ligeså overrasket, og for mit vedkommende blev det kun til lidt sjatpisseri inden jeg forlod det – troede jeg – ubevogtede hjørne. Således belært af overraskelsesmomentets effekt måtte jeg modstå tissetrangen, til jeg atter nåede udenfor området, hvilket i øvrigt var svært nok, da lokaliteten også hin søndag bød på mange spændende oplevelser. Jeg fandt det, ganske trodsigt, i modstrid med selve naturens oplevelsen at opsøge de til formålet opstillede fjerntliggende offentlige toiletter.

Mit ærinde er såmænd blot at henlede opmærksomheden på, at det er vigtigt, at naturen gøres tilgængelig på naturens præmisser og at man tager højde herfor i planlægningen. Den nuværende løsning gør på sigt området nedslidt og uinteressant og berø-

ver borgerne den kulisse, som er hele forudsætningen for den varierede, spændende og attraktive natur, der netop giver de gode naturoplevelser.

Måtte dette lille pip fra en "feltbisse" nå frem til de rette indflydelsesrige aktører!

Oprettelse af "turleder/guide/foredragsholder bank" Af Eske Frank Morthensen

Selv i disse, for bankverdenen svære tider, har DOF-FYN besluttet at oprette en bank/kartotek over personer som har lyst til at formidle deres viden overfor eksterne foreninger/klubber o.lign. Målet er at kunne respondere hurtigt og præcist til forespørger om man kan løfte opgaven eller ej. Det er blevet mit lod at etablere en sådanne bank. Jeg har tænkt mig at løse opgaven på følgende måde. Jeg vil dele opgaven op i 4 faser.

Fase 1:

Oplyse alle i DOF-FYN om idégrundlaget og udførelsen af opgaven. Oplysning om de forskellige kategorier man kan melde sig til. samt opfordre til tilmelding.

Fase 2:

Yderligere konkretisering af hvad den enkelte har tilsluttet sig f.eks artsgrupper, enkelte lokaliteter m.v. Under denne fase kommer ligeledes økonomi, varighed af tur o.lign. Endelig at opnå koncensus så ingen fø-

ler de har rakt lillefingeren, men der er taget op til albuen.

Fase 3:

Udarbejdelse af banken

Fase 4:

Overlevering af resultat til bestyrelsen.

Nu til opgaven. Vi søger følgende

a) Foredragsholdere vedr. fugle generelt, art eller artsgrupper, feltbestemmelse, stemmer

b) Guider til mindre fugleture (går efter specifikke arter f.eks. nattergalture)

Mere formidling end arts-jagt.

c) Turledere til længere ture (Fugletræk – Vadehavet – mere artsjagtning)

Hvis ovenstående skulle have din interesse, bedes du maile mig med oplysninger om hvilke/hvilken kategori du gerne vil deltage i.

Eske.morthensen@gmail.com

Fanø, 7. september

Af Eske Frank Morthensen

DOF-Fyn havde tur til Fanø – turlederen beretter.

Der var lagt op til enten Blåvand eller Fanø den 7. september. Vejret faldt ud til Fanø's fordel.

Første stop på "tour de fanø" var den sydvestlige strandeng, også kaldet hønen. Her var der en del småfugletræk med skovpiber som den dominerende. Ligeledes trak der rørhøge.

Skovpiber.

Ude ved kysten rastede der vadefugle. Med strandskade som den helt dominerende med ca 5000. Ellers var der stenvender, sandløber, alm. Ryle, krumnæbbet ryle, rødben, hvidklire, storspove, mudderklire. Efter indtagelse af morgenmad på "Børsen".

Førskød vi til "mindelunden" en lokal lille kirkegård, hvor der er nogle gode krat til småfugle. Desværre var fuglene også meget døde på kirkegården. Næste stop var strandkrattene ved nedkørslen til stranden. Disse var også forbavsende døde indtil et mejsetog af sortmejsjer dukkede op, kaldende/fouragerende og derefter stilhed igen.

Da man må køre på stranden på Fanø, kan man komme meget tæt på vadefuglene. Her var de førebemeldte arter samt li. Kobbersnepe, strandhjejle, alm. Hjele, stor præstekrave, islandsk ryle og dværgryle. En del rørhøge trak samt 4-5 stationære tårnfalke foruagerende på livet løs.

Sandløber.

Efter frokostindtagelse med indlagte obs. Oppe på Pælebjerg, kørte vi til Grønningen og Søren Jessens sand.

Dværgfalk.

Ved golfbanen var der mange stenpikkere og en del indtrækkende musvåger.

Grønningens bedste obs var nok en dværgfalk. Herefter gik det så mod Nordby og Færgen tilbage til fastlandet. Vi kunne kun lave 62 arter, da krattene var forbavsende døde og der var næsten intet småfugletræk.

Bedste art var nok en Lydia som er helt ny i DOF-FYN og var med på sin første tur. Et dejligt nyt bekendskab for os turdeltagere og et nyt medlem til vores eksklusive” lille klub”.

DOF-Fyn repræsenteret på Naturens Dag i Middelfart kommune Af Kell Grønberg

Lørdag den 14. september afholdtes Naturens dag i Middelfart Kommune. En række foreninger og kommunalbestyrelsen havde på et idémøde i foråret besluttet at arrangere en Naturens Dag, med en lang række udenørs aktiviteter rundt om i kommunen.

Der blev afholdt mange større eller mindre aktiviteter, og DOF-Fyn var repræsenteret ved Føns Vang sammen med landbruget og Natur- og Miljøafdelingen i Middelfart kommune.

Opgaven var at fortælle om Føns Vang, både før og efter udtørringen og den senere naturgenopretning.

Der var opstillet telt med plancher om Føns Vang, før og nu, og der af-

holdtes en naturkonkurrence. En repræsentant for landbrugsorganisationerne og en biolog fra miljøforvaltningen var til stede med oplysningsmateriale og viden, og jeg havde, for DOF-Fyn, lejlighed til at fremvise det righoldige fugleliv i vangen.

Vores lille stand blev besøgt af ca. 30 mennesker, hvoraf flere af de lokale Føns borgere fik mange gode fugleoplevelser gennem kikkerter og teleskoper. Som højdepunkter så vi 2 Havørne i aktivitet over søen, oven i købet sammen med en Fiskeørn. Der var rigtig mange ænder og gæs; også en Isfugl og en ung Odinshane lod sig beskue, sidstnævnte fouragerede liv-

ligt i 3½ time, knapt 100 meter fra den gamle mølle.

Det var en god dag hvor vejret var med os, og det er mit indtryk, at mange blev grebet af fugleinteressen.

Jeg delte flittigt ud af brochurer, fugleblade og indmeldelsesblanketter.

Jeg har forstået at Naturens dag i Middelfart Kommune blev en succes, og at man planlægger at gentage arrangementet til næste år.

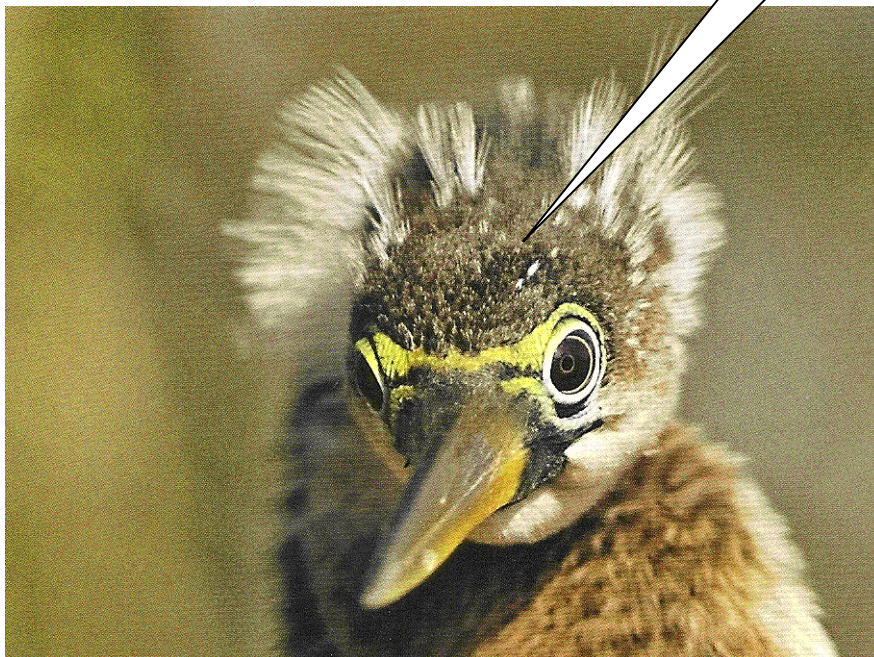
JULEFROKOSTEN

Fredag den 5/12 2008. Klokken 18:00 – ca. 22:30
Kolds Stue, Dalum Landbrugsskole, Landbrugsvej 65, 5260 Odense S
Pris for en buffet a la 2007 er i år Kr. 230,-

Der må medbringes egen snaps!

Seneste tilmelding er d. 21/11 til Henrik Kalckar Hansen
Husk at gøre opmærksom på evt. vegetar mad!
Helst mail: kalckar@webspeed.dk ellers tlf. 30 70 90 38

Husk at øve til
DOFFyns tradi-
tionsrige jule-
quiz!

Møder

Blandt pittaer, brednæb og høns i det centrale Vietnam

Caféaften, mandag den 24. november kl. 19 Odense Friskole "Cafébiografen i kælderen"

Michael Mosebo Jensen viser billeder og fortæller om en rejse foretaget feb. 08. Man kan læse om turen i Havrevimpen nr. 2 2008.

Havørne og vindmøller

Tirsdag den 20. januar 2009 kl. 19 Odense Friskole "Cafébiografen i kælderen". Børge Rasmussen viser denne norske film, der nok maner til eftertanke. Derefter vil han fortælle om den mere fredelige ringmærkning på Nordfyn.

Ture

Vestfyn

Søndag den 23. november.

Mødested: P-pladsen ved Føns Kirke kl. 9.00.

Tilmelding til turleder Michael Mosebo Jensen på 26 82 07 29. Når vi har nærstuderet Føns Vang, tager vi videre til andre lokaliteter langs den vestfynske kyst. Chance for Sædgæs, diverse andefugle, Alke mm.

Ørnetur

Søndag den 7. december.

Mødested: Brændegård kl. 9.00.

Tilmelding til turlederne Kell Grønborg og Henrik Kalckar Hansen på 20 91 15 06 eller 66 15 08 50. Foruden Brændegård Sø besøges Arreskov Sø og Silkeå for lige at få en Vandstær.

Langtur til?

Søndag den 25. januar.

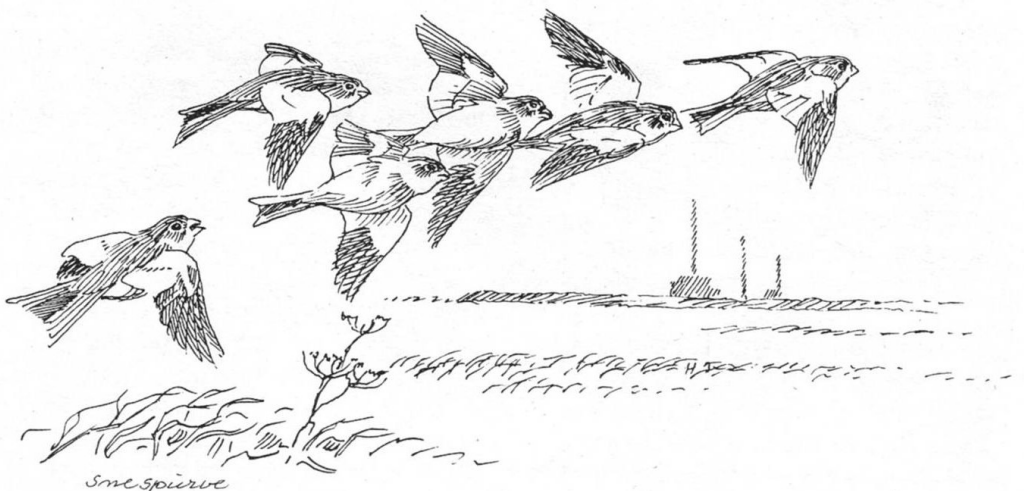
Mødetidsted: Som vanligt starter vi året med at lade naturen råde, hvor vi skal hen. Turleder Michael Mosebo Jensen finder først ud af ruten dagen før, men der plejer at være mange spændende fugle, hvor vi havner. Tilmeld dig på 26 82 07 29 om lørdagen og hør nærmere.

Nordfyn

Søndag den 8. februar.

Mødested: Bogense Torv (ved kirken) kl. 9.00.

Tilmelding til turleder Jens Bækkelund: 23 92 60 95. Turen foregår mod nord-øst i privatbiler og varer 3-4 timer. Mulighed for bl.a. Lysbuget Knortegås, Blisgås, Vandrefalk, Blå Kærhøg, Snespurv og en del vadefugle, hvis ikke det fryser til.

Hjælp til turlederen !

DOF-FYN afvikler 2 længerevarende ture i 2009. Disse ture kræver en del logistik og planlægning, så derfor et opråb om en rækkende hånd. De ture jeg beder om hjælp til at kunne planlægge drejer sig om følgende

Ugletur til Sverige (nord for Stockholm) 9-12 April

Turens klare mål er at se/høre følgende uglearter.: Slagugle, lapugle, perleugle og spurveugle. I dagtimerne vil vi gå efter Spætter (grå-og tretået spætte) og se urfuglene spille.

Transporten vil foregå i lejet minibus og overnatning på vandrehjem. En stor hjælp vedr. reservation af bus og overnatning vil være hvis seriøst interesserede ville lave en uforpligtende tilmelding snarest. Dette giver ligeledes et overblik vedr. økonomi.

Skagen 7 – 10 Maj

Her skal vi op og mæske os i rovfugle og forhåbentlig Islom og et meget forsigtigt håb om hvidnæbbet lom. Af småfugle kan nævnes gulirisk, hortulan, vendehals, skovsanger, fluesnapper lapværling, så der er masser at kikke på.

Transporten vil foregå i privatbiler og overnatning i lejet hus.

Igen her vil jeg gerne have en forhåndstilmelding så jeg kan reservere det rigtige hus og meddele en pris til interesserede. Jeg var i Skagen i september og blev stærkt opfordret til at leje snarest, da reservationsbøger var ved at blive fulde.

På forhånd tak

Eske - eske.morthensen@gmail.com

Små pip

Stærene havde valgt ikke at benytte redekassen ved vores sommerhus på Fyns hoved i år, men heldigvis har andre glæde af den, fortæller Kirsten Halkjær Lund Lørdag den 13. september sad vi ude og lavede grillmad og lige før skumringen fløj en Stor Flagspætte hen og satte sig på grenen under kassen og vupti var den inde i kassen. Den sad og kiggede nysgerrigt ud indtil det blev mørkt og så lagde den sig åbenbart for natten.

Fuglepigerne holdt feltræf på sydlangeland i weekenden 26.-28. september. Som det fremgår af navnet er det en forening, som ikke enhver kan blive med-

lem af. Eneste ikke kvinde blandt de 25 deltagere var Klaus Malling Olsen, der var med som guide. Jens Olesen fra fra programmet Natursyn var til stede.

En fuglekonge blev ringmærket i Blåvand kl. 8.35 den 17. oktober. Det må have været en grim oplevelse, for den trak prompte væk fra området, kun for at gå i nettet på Mandø 4 timer og 20 minutter senere.

TV2 bragte den 24. oktober en udsendelse om fuglepigerne. Sanne Busk, der startede fuglepigerne, fortalte Signe Ryge Pedersen om ornitologi og glæden ved at kigge på fugle under en tur ved Arreskov Sø.

Keldsnor Fuglestation satte rekord i år med hensyn til ringmærkede fugle. 5208 fugle fik ring på frem til 20. oktober – til lykke med det.

Kirsten Halkær Lund, der blandt andet sidder i DOF Fyns bestyrelse, kastede glans over Fyn, da hun den 26. august fandt en Lattermåge på stranden ved Blåvand. Fuglen lod sig se i tre timer før den til nogles store fortrydelse og knap så stor fortrydelse for andre fløj vestpå. Flot fundet.

**- og husk,
fugle skal ses i naturen**

Afsender:
Søren Gjaldbæk
Carsten Hauchs Vænge 4
5230 Odense M

B

Dansk Ornitologisk Forening

Foreningen for fuglebeskyttelse